

HO GENT

ghent european
youth capital

gent:

EFFECTSTUDIE OPEN CALL EUROPEAN YOUTH CAPITAL Rapport

Steven Brandt

Onderzoekscentrum Sustainable Organisations
steven.brandt@hogent.be

Shana Sabbe

Onderzoekscentrum eCO-CITY
shana.sabbe@hogent.be

SAMENVATTING	5
 DEEL 1: OPDRACHT EN OFFERTE.....	6
1.1 Opdracht.....	6
1.2 Onderzoeksdoelen en vragen	6
1.3 Onderzoeksopzet.....	7
 DEEL 2: ONDERZOEKSPROCES	11
2.1 Opstart en planning	11
2.2 Steekproefbepaling	11
2.3 Theory of change – pre-workshop.....	12
2.3.1 Opzet.....	12
2.3.2 Voorbereiding	12
2.3.3 Doelstelling en focuspunten.....	13
2.3.4 Opstellen van een veranderingsmodel	13
2.3.5 Eerste reflecties.....	15
2.4 Pre-interviews.....	16
2.4.1 Opzet.....	16
2.4.2 Interviewguide ‘pre’	16
2.5 Check-in gesprekken	16
2.6 Intervisie	17
2.6.1 Opzet.....	17
2.6.2 Doelstelling en focuspunten.....	18
2.6.3 Momenten van impact.....	18
2.6.4 Eerste reflecties.....	20
2.7 Aanpassingen binnen het onderzoeksopzet.....	22
2.8 Outcome harvesting: activiteiten en effecten.....	23
2.8.1 Opzet.....	23

2.9 Outcome harvesting: competenties en hulpbronnen.....	24
2.9.1 Opzet.....	24
2.9.2 Interviewguide ‘post’	24
DEEL 3: ANALYSE EN RESULTATEN	25
3.1 Algemeen analysekader	25
3.1.1 Een kwalitatieve effectmeting.....	25
3.1.2 Theory of Change op twee niveaus.....	25
3.1.3 Contributieanalyse en process tracing	25
3.2 Toepast analysekader.....	26
3.2.1 Schematische uitwerking Theory of Change van de Open Call.....	26
3.2.2 Tekstuele uitwerking Theory of Change van de Open Call.....	28
3.2.3 Overzicht van hypotheses en tegenhypotheses	28
3.2.4 Codering process tracing.....	29
3.3 Resultaten van de analyse.....	31
3.3.1 Wat houden de geplande activiteiten per projectaanvraag in? Wat is hun beoogde doel, bereik en intensiteit? Op welke vlakken verschillen de geplande activiteiten van de gerealiseerde activiteiten? Wat zijn hiervoor de oorzaken?	31
3.3.2. Welke veranderingen werden vastgesteld tijdens en na de activiteiten zowel bij deelnemers en projectuitvoerders?	35
3.3.3. Wat zijn de leereffecten van de projecten voor de verschillende types indieners (individuele jongeren, startende verenigingen, professionele organisaties)?	39
3.3.3.1 Leidt het project tot verhogen van inzichten, competenties, capaciteiten of ambities bij de individuele projectindieners?	40
3.3.3.2 Zetten professionele organisaties door het project nieuwe of andere activiteiten op die ze na de projectperiode continueren of aanbieden?	43
3.3.3.3 Hoe helpt de toegekende projectsubsidie beginnende verenigingen te bestendigen of professionaliseren?	45
3.3.4 Wat zijn de bredere maatschappelijke doelen en beoogde impact van de goedgekeurde projecten?	46

3.4. Reflecties op de Open Call	49
3.4.1 Reflecties van indieners op het algemeen opzet van de Open Call	49
3.4.1 Reflecties van indieners op specifieke knelpunten en kansen.....	50
 DEEL 4: CONCLUDERENDE REFLECTIES EN AANBEVELINGEN	59
4.1 Theory of Change na analyse	59
4.2 Experimenteer en waardeer.....	60
4.3 Van systeem naar leefwereld	61
4.4 Van innovatie op projectniveau naar duurzame maatschappelijke verandering.....	62
4.5 Van anonieme donor naar betrokken ondersteuner	63
4.6 Van onderzoeksmethodes naar bruikbare praktijktools.....	65
 BRONNEN.....	67
BIJLAGE	68

SAMENVATTING

In dit rapport reflecteerden we op het onderzoek naar de **effecten van de Open Call op deelnemers en indieners**. Deze effectstudie had bewust geen klassiek wetenschappelijk karakter waarin lineaire causaliteit centraal staat. In plaats daarvan kozen we voor een **kwalitatieve benadering**, met nadruk op de ervaringen van betrokkenen en de manier waarop projecten maatschappelijke doelstellingen trachten te realiseren.

Het onderzoek werd uitgevoerd via een **participatief actieonderzoek**, waarbij data verzameld werd aan de hand van workshops, interviews, pre-interviews, check-in-gesprekken, post-interviews en digitale prikborden. De analyse gebeurde via principes van theory of change, contributieanalyse en elementen uit process tracing.

Deze aanpak leverde niet alleen inzicht op in de werking en **impact van de individuele projecten**, maar ook in de logica en **effecten van de Open Call als systeem**. Dit is relevant voor het EYC-programma en het bredere Gentse jeugdbeleid, omdat het bijdraagt aan het begrijpen van hoe projectsubsidies kunnen leiden tot maatschappelijke meerwaarde.

De effectmeting bracht aan het licht dat de Open Call in het kader van EYC veel **positieve impact** heeft op maatschappelijke uitkomsten voor jongeren in Gent en hun omgeving. Er werden innovatieve projecten opgezet die zonder de Open Call financiering niet zouden hebben plaatsgevonden. Respondenten waardeerden de mogelijkheid om via experimenteren in hun eigen projecten een bijdrage te kunnen leveren aan de Gentse samenleving.

De resultaten van dit onderzoek laten verder zien dat de Open Call een **positieve invloed heeft gehad op de projectindieners** zelf. Er is sprake van sterke individuele en collectieve leeropbrengsten. De respondenten hebben nieuwe inzichten verkregen en hun competenties en capaciteiten werden dankzij de projecten versterkt. Verder duidt dit onderzoek op beginnende verenigingen die dankzij de projectsubsidie stappen kunnen zetten in hun ontwikkeling en professionalisering.

Niet onbelangrijk zijn de knelpunten en kansen die geïdentificeerd werden om een toekomstige aanpak te kunnen versterken. Het gaat hier onder meer over selectie- en uitsluitingsmechanismen, de rol en betrokkenheid van de subsidieverlener, de nood aan een impactgerichte, duurzame en strategische focus vanuit jeugdbeleid en de ondersteuning van de projectindieners.

DEEL 1: OPDRACHT EN OFFERTE

1.1 Opdracht

Gent kreeg in 2021 de titel van **Europese Jongerenhoofdstad 2024**. Naast een opening, closing, een festival rond streetsport en een aantal conferenties, organiseert het team ook een algemene **Open Call** rond 3 doelstellingen: Engage (vrijwillig engagement, kritisch burgerschap, je stem gebruiken), Empower (publieke ruimte, mobiliteit) en Care (mentaal welzijn, klimaat, diversiteit, armoede). Daarnaast vonden er nog 2 Open Calls plaats met betrekking tot het openings- en slotweekend. Een groot deel van het budget voor EYC 2024 werd ingezet om jongeren en organisaties zelf hun eigen activiteiten te laten opzetten. Zoals beschreven op de website van EYC, zijn de projecten zeer divers gaande van *“boeiende debatten tot het innemen van publieke ruimtes, van het creëren van veilige ruimtes voor mentale gezondheid tot het bevorderen van duurzaamheid en diversiteit”*.

Dit onderzoek belicht de **effecten die zo een Open Call** heeft voor verschillende doelgroepen die hieraan deelnemen in functie van de evaluatie van Europese Jongerenhoofdstad 2024

1.2 Onderzoeksdoelen en vragen

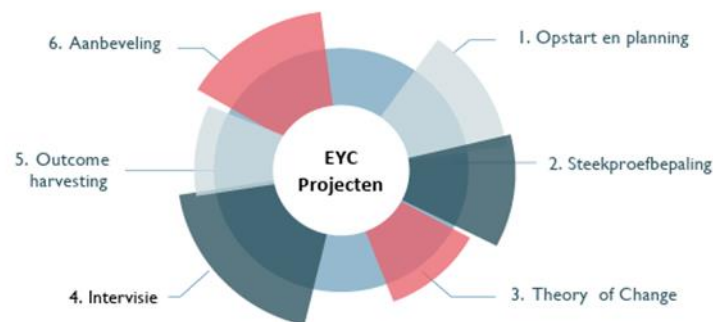
Het doel van dit onderzoek is het **effect van de Open Call en de projectsubsidie** op de projectindieners te onderzoeken. Het onderzoek zal bij een selectie van projecten vooraf de doelstellingen en geplande activiteiten analyseren. Na afloop zal het de wijzigingen in projectplannen en -realisaties, leereffecten en veranderingen bij die projectindieners achterhalen. Volgende **onderzoeksvragen** staan hier centraal:

- Wat houden de geplande activiteiten per projectaanvraag in? Wat is hun beoogd doel, bereik en intensiteit? Op welke vlakken verschillen de geplande activiteiten van de gerealiseerde activiteiten? Wat zijn hiervoor de oorzaken?
- Welke veranderingen werden vastgesteld tijdens en na de activiteiten zowel bij deelnemers en projectuitvoerders?
- Wat zijn de leereffecten van de projecten voor de verschillende types indieners (individuele jongeren, startende verenigingen, professionele organisaties)?
 - Leidt het project tot het verhogen van inzichten, competenties, capaciteiten of ambities bij de individuele projectindieners?

- Hoe helpt de toegekende projectsubsidie beginnende verenigingen te bestendigen of professionaliseren?
- Zetten professionele organisaties door het project nieuwe of andere activiteiten op die ze na de projectperiode continueren of aanbieden?
- Wat zijn de bredere maatschappelijke doelen en beoogde impact van de goedgekeurde projecten?

1.3 Onderzoeksoptzet

We gaan uit van een **participatief opzet** waarbij respondenten actief betrokken worden de onderzoeksactiviteiten. Het is de bedoeling dat ze rechtstreeks bijdragen tot kennis over de resultaten en mee reflecteren over veranderingen die zijn opgetreden tijdens de projectperiode.

Figuur: onderzoekscyclus

Opstart en planning: Intake met de opdrachtgever gericht op afstemming met betrekking tot verloop, opvolging en oplevering. Planning van de activiteiten: de opstart van het onderzoek vindt plaats voor de zomer van 2024 en rondt af ten laatste in april 2025.

Steekproefbepaling: Er wordt samen met de opdrachtgever een gewogen en selectieve steekproef uit alle indieners getrokken. De aard van de indieners (individuele jongeren, verenigingen en professionele organisaties) en de timing van de projecten in functie van de onderzoeksmogelijkheden behoren daar al zeker toe. De grootte van de steekproef bedraagt **10 individuele jongeren, 5 verenigingen en 5 professionele organisaties** uit een totaal van een vijftigtal goedgekeurde projecten (zie ook 2.2).

Theory of Change van geplande projecten: We inventariseren en visualiseren zowel de beginsituatie, de geplande en lopende interventies en doelen vanuit de toegekende projectsubsidies, de uitvoering van de projecten en de behaalde projectresultaten. We peilen naar de bredere maatschappelijke doelen en beoogde impact van deze projecten. De dataverzameling gebeurt enerzijds aan de hand van een documentanalyse van de ingediende

projectdossiers voor de Open Call en anderzijds op basis van een workshop met de projectindieners. De workshop maakt het mogelijk om meerdere projectindieners tegelijkertijd te bevragen. Bovendien geeft het de projectindieners de kans om kennis te maken de andere projecten en met de achtergrond en methoden van een Theory of Change. Wanneer praktische redenen het vereisen zullen max. 6 organisaties of individuen in duo of individueel online bevroegd worden. Tijdens de workshop wordt een Theory of Change opgesteld die het **verhaal rond elk project, de planning en belangrijkste activiteiten en de vooropgestelde resultaten** weergeeft. Met de projectindieners worden aansluitend realistische afspraken gemaakt over het bijhouden van gegevens over hun activiteiten. Dit wordt maximaal afgestemd met de registraties die vanuit de oproep worden opgelegd:

- De registratie op Uit in Gent
- Bijhouden van opkomst
- Rapportage van de drie signalen van jongeren aan de Jeugddiensten

Figuur: basiselementen Theory Of Change

Vrijwillige interviews met projectindieners: De projectindieners gaan aan de slag met nieuwe of vernieuwende projecten, sommige indieners zijn minder ervaren, soms wijkt de projectuitvoering af van de initiële projectopzet en mogelijks verloopt niet alles zoals verwacht. We richten daarom enkele maanden na de opstart van het onderzoek twee vrijwillige interviews in om **leereffecten** tussen de projecten mogelijk te maken. Bovendien houden de onderzoekers door deze interventie halfweg het effectonderzoek de **vinger aan de pols** met de projecten. Mogelijke onderwerpen voor deze interviews zijn:

- Terugkoppeling van de Theory of Change
- Reflectie over projectverloop
- Reflectie over leermomenten en leereffecten

Outcome Harvesting: Na de uitvoering van het project wordt samen met dezelfde steekproef van jongeren, verenigingen en organisaties onderzocht in welke mate de activiteiten hebben bijgedragen tot de doelstellingen. We gebruiken Outcome Harvesting als methode in workshopvorm. Hierin kunnen de respondenten **samen concrete resultaten identificeren en**

de impact beschrijven van hun project. Aan de respondenten wordt gevraagd om de leerervaringen uit de projecten te delen en er wordt nagegaan hoe dit van invloed is op individuele ontwikkeling, professionalisering of vernieuwing en continuïteit in organisaties. Wanneer praktische redenen het vereisen zullen organisaties of individuen individueel of in duo online bevraagd worden. De methode levert een geactualiseerde en op praktijk gebaseerde Theory of Change op waarin volgende elementen zitten vervat:

Figuur: elementen outcome harvesting

Aanvullend wordt gepeild naar de relevantie van het ingediende project voor andere bezigheden of projecten van de indiener; zo wordt bijvoorbeeld nagegaan welke activiteiten door de projectfinanciering werden opgezet die anders niet zouden plaatsvinden, welke activiteiten uit het project verdergezet kunnen worden, eventueel met andere financieringsvormen of ondersteuning.

Aanbevelingen: De effectmeting levert niet enkel interessante informatie over de deelnemende projecten zelf, ze helpt ook om beter te begrijpen wat de impact is van een Open Call, namelijk hoe die op welke wijze tot welke uitkomsten kan leiden. Dit is van belang voor EYC en het jeugdbeleid, omdat het inzichten verschaft om **toekomstige impactvolle projecten** op te zetten. Het is evenzeer van belang voor de respondenten omdat jongeren en organisaties mee nadenken over de impact van hun project, hun experimenten zelf evalueren en op die manier leren over de betekenis van hun project

Figuur: beoogde uitkomsten onderzoek

Verder is het belangrijk te benadrukken dat de beoogde effectmeting **geen klassiek wetenschappelijk karakter** heeft, waarbij lineaire causaliteit onderzocht wordt zoals dat typisch gebeurt in een kwantitatieve pre- en postmeting. In plaats daarvan richt de effectmeting zich op een benadering waarbij kwalitatieve aspecten **van impact** binnen de projecten centraal staat. Eerder dan om louter meetbare indicatoren in kaart te brengen, is het doel inzicht te verkrijgen in hoe de betrokkenen de veranderingen ervaren en hoe de projecten hun maatschappelijke doelen trachten te realiseren.

Om het concept en de werking van de Open Call te evalueren werden principes van contributieanalyse en elementen van process tracing aangewend. Bij een contributieanalyse wordt een Theory of Change over het project opgesteld. Op basis hiervan wordt nagegaan in hoeverre de hypotheses die deel uitmaken van de theorie terug te vinden zijn in de onderzoeksdata. Process tracing helpt de bewijskracht van die veronderstellingen na te gaan, in dit specifieke geval door systematisch de bewijskracht voor de hypotheses uit de Theory of Change af te wegen ten opzichte van bewijskracht voor tegenhypotheses.

DEEL 2: ONDERZOEKSPROCES

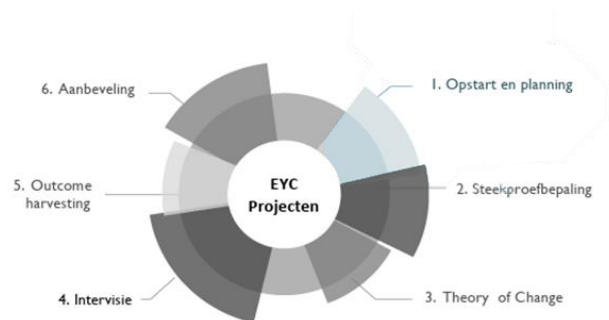
In wat volgt omschrijven we het onderzoeksproces dat werd gevolgd. We houden ons in die omschrijving vast aan de structuur van de onderzoekscyclus, zoals omschreven in '1.3 onderzoeksopzet'.

2.1 Opstart en planning

Om de opstart en planning van het onderzoeksproject te structureren, werd op 17 september 2024 een **startvergadering** georganiseerd. Tijdens deze vergadering, in samenwerking met team EYC, werd een gedetailleerde projectplanning opgesteld.

Daarnaast werden verwachtingen besproken, praktische afspraken vastgelegd en mogelijkheden voor samenwerking of kruisbestuiving met het Alles Kan-onderzoek (uitgevoerd door Lieze De Middeleir) verkend.

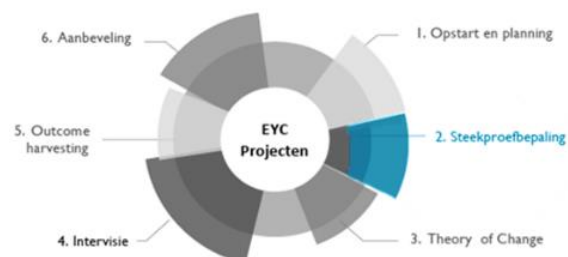
Verder werden afspraken gemaakt over de **selectiecriteria** voor praktijken die als relevant werden beschouwd voor het onderzoek. Na afloop van de vergadering werd een [gedeelde Teams-omgeving](#) ingericht, met als doel een centraal platform te bieden voor het uitwisselen en beheren van documenten

2.2 Steekproefbepaling

Tijdens het opstartgesprek met de opdrachtgever werden **criteria** opgesteld voor de **selectie** van projecten. Hierbij werd rekening gehouden met verschillende factoren, waaronder:

- De spreiding tussen kleinere verenigingen en grotere organisaties;
- Initiatieven met een voldoende experimenteel karakter;
- Diversiteit in thema's en doelgroepen;
- De wenselijkheid van de initiatieven om deel te nemen aan het onderzoek.

Op basis van deze gezamenlijk vastgelegde criteria stelde team EYC een eerste selectie van projecten op. Dit resulteerde in een **longlist van 41 projecten**. Vervolgens werden deze projecten via **diverse kanalen** benaderd met de vraag om deel te nemen aan het onderzoek. Team EYC verstuurde een algemene mailing, waarna de onderzoekers verdere opvolging verzorgden via e-mail, WhatsApp en uitgebreide belrondes om potentiële respondenten te bereiken.

Uit de reacties bleek dat veel projecten **enthousiast** waren om deel te nemen, maar dat het gevraagde engagement – deelname aan twee workshops en intervisiemomenten – door sommige projecten als te intensief werd ervaren. Daarom werd het oorspronkelijke format uitgebreid met een **alternatieve mogelijkheid**: in plaats van workshops konden respondenten ook kiezen voor één of twee interviews.

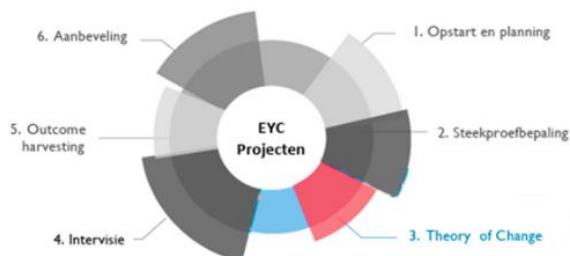
In totaal werden, verspreid over alle onderzoeksfases en methodes, **26 individuele personen** uit **23 verschillende projecten** bereikt. Dit gebeurde tijdens **26 contactmomenten**, zowel individueel als collectief. In de volgende sectie volgt een gedetailleerd overzicht van het aantal bereikte respondenten per onderzoeksfase.

2.3 Theory of change – pre-workshop

2.3.1 Opzet

Het proces voor het opstellen van een Theory of Change voor de verschillende projecten werd geïntegreerd in een pre-workshop, die plaatsvond op 3 september na de werkuren. De term **‘pre’** verwijst naar het onderzoeken van de voorbereidende fase voorafgaand aan

de formele uitrol van de projecten. Hoewel de meeste projecten op dat moment reeds van start waren gegaan, kregen de respondenten tijdens de workshop de opdracht om een Theory of Change te formuleren op basis van de **oorspronkelijke projectindiening**.

2.3.2 Voorbereiding

Ter voorbereiding van de workshop werden de inhoudelijke en budgettaire projectaanvragen, websites en eventuele aanvullende documentatie geanalyseerd. Dit diende om inzicht te verkrijgen in de thematiek en doelstellingen van de projecten en om te waarborgen dat de gehanteerde methodiek binnen de workshop zou aansluiten bij de inhoudelijke benadering van de projecten.

Voorafgaand aan de workshop werden de respondenten geïnformeerd over verwerking van data, anonimiteit van data en mogelijkheden tot stopzetting van het onderzoek via een [informed consent](#).

2.3.3 Doelstelling en focuspunten

De pre-workshop had de volgende **doelstellingen**:

- In kaart brengen beoogde impact per partner;
- In kaart brengen logische verbindingen en assumpties tussen interne werking (input, activiteiten, output) en impact (outcome, impact) per partner;
- Reflectie op stand van zaken voor aanvang van projecten;
- Bijdrage tot collectief leerproces van partners (o.b.v. inspiratie, reflectie, gedeelde inzichten);
- Verwerven van tools om impactgericht een activiteit op te zetten en op te volgen.

Om te beantwoorden aan de doelstellingen werden tijdens de pre-workshop volgende **focuspunten** vooropgesteld:

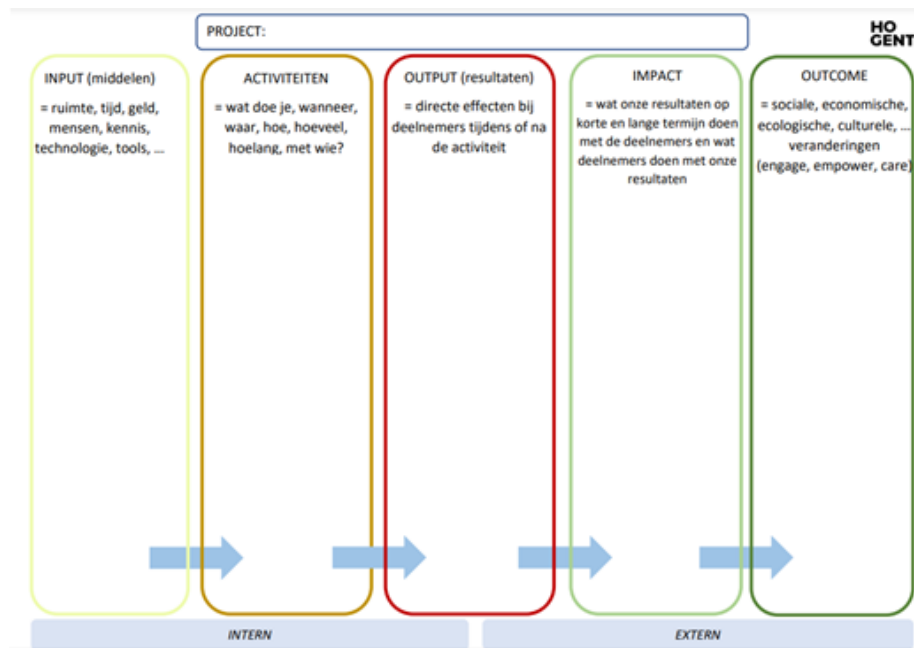
- Kennismaking met de respondenten;
- Kaderen van het traject;
- Introductie tot basisbeginselen rond impactdenken;
- Opmaken van de een eigen veranderingsmodel;
- Concrete afspraken voor verder verloop van het traject.

2.3.4 Opstellen van een veranderingsmodel

Het centrale onderdeel van de workshop was het **opstellen van een veranderingsmodel**. De respondenten ontvingen aan het begin van de workshop [een presentatie](#) waarin de onderzoekers een aantal basisbeginselen rond impact en impactevaluatie aanbrachten.

Impact is het meetbare verschil dat activiteiten – van organisaties, individuen of projecten – in de buitenwereld teweegbrengen. Wanneer we over impact praten, denken veel mensen vaak aan de grote, langetermijnveranderingen – die de samenleving transformeren of industrieën revolutioneren. Wij zien impact echter als de verbinding tussen projectresultaten en maatschappelijke verandering. Impact weerspiegelt de bijdrage aan bredere veranderingen, in plaats van de volledige verandering zelf te willen opeisen. In dit geval kan een EYC-project bijdragen aan een maatschappelijke verandering, als onderdeel van een veel groter geheel.

Daarna was het aan de respondenten om een veranderingsmodel op te stellen van hun eigen EYC-initiatief. Ter ondersteuning hiervan werd een [gestructureerd sjabloon](#) ontwikkeld, dat de projecten invulden op basis van hun eigen inzichten.

Figuur: veranderingsmodel (Brandt & Sabbe, 2024)

Om de reflectie over de impact en beoogde outcomes verder te verdiepen, ontvingen de respondenten een aanvullende set gerichte vragen.

Outcome (maatschappelijke verandering):

- Bij wie moet die verandering plaatsvinden?
- Welke veranderingen op korte en lange termijn zou je willen zien bij deze actoren (kennis, attitude, gedrag, ...)?
- Aan welke maatschappelijke verandering willen jullie bijdragen op sociaal, economisch, ecologisch of/en cultureel vlak?
- Op welke maatschappelijke uitdaging kan deze verandering een antwoord bieden?

Impact (bijdrage van ons project):

- Wat of hoe kunnen deelnemers veranderen dankzij het project?
- Hoe kan dit leiden tot maatschappelijke verandering?
- Welke elementen binnen het project zullen volgens jullie het meest bijdragen tot die verandering?
- Waar kan het project het verschil maken?
- Wat zou het effect op de maatschappelijke verandering zijn als jullie dit project niet zouden opzetten?

Het resultaat van deze eerste workshop was een specifiek veranderingsmodel per project, dat als leidraad kon dienen gedurende het verdere onderzoeksproces. Dit model werd onder andere gebruikt tijdens de intervisie en outcome-harvesting.

Er werden tijdens de workshop **13 individuele** respondenten bereikt uit **11 verschillende projecten**.

2.3.5 Eerste reflecties

De workshop legde de basis voor verdere reflectie en opvolging, met een **eerste aanzet tot outcome harvesting**. De focus lag op de vraag: *Wat houden de geplande activiteiten in en wat is hun bredere maatschappelijke doel?*

Van operationele details naar breder plaatje

respondenten ervaarden de methodiek van de workshop op verschillende manieren:

- De theoretische kaders boden voor sommige respondenten inspiratie en ruimte om te dromen, terwijl anderen deze juist als beperkend ervaarden.
- Er was brede waardering voor de mogelijkheid om het **bredere plaatje** van hun project te bekijken en de onderlinge samenhang van projectelementen te analyseren. Dit hielp hen los te komen van operationele details en meer **strategisch** naar hun project te kijken.
- respondenten vonden het waardevol om niet alleen over impact na te denken, maar ook inzicht te krijgen in **methodologische manieren** om impact binnen hun eigen project te monitoren. Het veranderingsmodel werd hierbij als een nuttig instrument ervaren.
- Er ontstonden eerste reflecties over de **blijvende impact** na afloop van het project.

“We are the city”

Een onverwacht, maar betekenisvol effect van de workshop was de erkenning van een **gedeelde identiteit** en de behoefte aan onderlinge spiegeling en samenwerking. Dit leidde tot de vorming van een collectieve dynamiek:

- De samenkomst versterkte het besef van een **gezamenlijke beweging** ("We are the city!"), waarin respondenten zich als deel van een groter geheel erkend voelden.
- respondenten waardeerden de kans om elkaar en elkaars projecten beter te leren kennen, wat leidde tot **concrete uitwisselingen** ter ondersteuning van projectuitvoering.
- Er was een duidelijke meerwaarde in het ontvangen van vragen van buiten de eigen sector, wat nieuwe perspectieven op de eigen projecten bood.
- Er ontstond een sterk **collectief gevoel**, met vragen als: Hoe zit het met andere projecten? Hoe kunnen we van elkaar leren en elkaar praktisch ondersteunen?
- De behoefte aan verdere onderlinge opvolging werd expliciet geuit, wat resulteerde in de oprichting van een gedeelde WhatsApp-groep voor uitwisseling van foto's, informatie en vragen.
- De ontspannen sfeer en de omkadering van de workshop werden sterk gewaardeerd.

Jonge respondentent vallen uit de boot

Een opvallende vaststelling binnen de workshop was dat de diversiteit aan indieners, zowel qua thematiek als doelgroep. Dit duidt op een brede vertegenwoordiging van verschillende projecttypes en maatschappelijke focuspunten.

Tegelijkertijd werd duidelijk dat voornamelijk indieners bereikt werden die zich aan de **bovengrens van de leeftijdscriteria** bevinden. Dit kan duiden op een selectie-effect in de Open Call waarbij de aanpak, verwachtingen, voorwaarden of inhouden leiden tot een grotere deelname van de projectindieners die dichtbij de bovengrens van de leeftijdscriteria zitten.

dat de leeftijdsgrens binnen EYC in het algemeen eerder aan de hogere kant ligt. Daarnaast lijkt het erop dat jongere initiatiefnemers gedurende het oproepproces minder aansluiting vinden, waardoor zij mogelijk uit de boot vallen.

2.4 Pre-interviews

2.4.1 Opzet

Naar aanleiding van de workshops werd voor enkele geïnteresseerde projecten een **alternatief traject** uitgewerkt, aangezien het vereiste engagement van drie workshops van elk vier uur voor sommige respondenten moeilijk te combineren was met hun agenda.

Eén respondent koos ervoor om een **geïntegreerd interview** af te nemen, waarbij de pre- en postfase in één enkel interview werden gecombineerd.

Bij de pre-interviews werd gewerkt met een **schriftelijk informed consent**, en alle interviews werden **opgenomen**.

2.4.2 Interviewguide 'pre'

Er werd een uitgebreide **interviewguide** ontwikkeld om een consistente en gestructureerde aanpak te waarborgen. We voegen deze guide toe in de bijlage (bijlage 1).

Er werden in totaal **4 respondenten** uit **3 verschillende projecten** bereikt met dit pre-interview, **1 respondent** opteerde onmiddellijk voor een geïntegreerd pre-post interview.

2.5 Check-in gesprekken

Een van de grootste **uitdagingen** binnen dit onderzoekstraject was het **bereiken en behouden van respondenten** gedurende het volledige traject. Om hierop in te spelen, stelden de

onderzoekers zich maximaal flexibel op en werd het aanbod gediversifieerd. Vanuit een proactieve, maar begripvolle benadering werden respondenten gemotiveerd om hun inzichten te delen.

Een effectieve strategie om een breder en nieuw deelnemerspubliek te betrekken, was het organiseren van **digitale check-ins**. Tijdens deze gesprekken werd contact gelegd met respondenten die niet bereikt konden worden via de workshops. De focus lag op kennismaking met de respondenten en het respectievelijke project, het peilen naar hun interesse in deelname aan interviews of interviews, en inzicht krijgen in de waarde die het onderzoek voor hen kon hebben.

Indien respondenten aangaven interesse te hebben in deelname aan de interview, kregen zij een **voorbereidende opdracht** aangeboden. Tijdens het digitale gesprek werd samen met hen een veranderingsmodel opgesteld, dat vervolgens als basis diende voor verdere interviewbesprekingen.

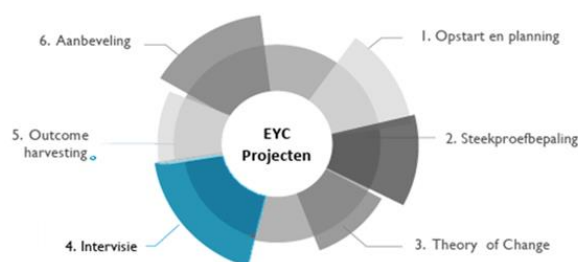
Via de check-in gesprekken werden **zeven respondenten** bereikt: vier respondenten stroomden later in bij de interviews, één respondent nam deel aan de post-interviews, twee respondenten gaven later aan dat zij wegens tijdsgebrek niet verder betrokken konden blijven bij het onderzoek.

2.6 Interview

2.6.1 Opzet

Enkele maanden na de opstart van de EYC-projecten, op 20 november 2024, werd na de werkuren een [interviewbijeenkomst](#) georganiseerd. Het doel van deze sessie was tweeledig: (1) **Monitoring van de impact** – het verkrijgen van tussentijdse inzichten in de voortgang en impact van de projecten; en (2) **Kennisdeling en leereffecten** – het identificeren en uitwisselen van leereffecten tussen de verschillende projecten, zodat respondenten van elkaars ervaringen konden leren en hun aanpak verder konden verfijnen.

De interview bood een waardevol moment om stil te staan bij de realisaties, uitdagingen en mogelijke bijstellingen binnen de lopende projecten.

In totaal namen **vijf** respondenten uit **vijf verschillende projecten** deel aan de intervisiebijeenkomst. Van deze groep waren **vier** respondenten '**nieuw**', gerekruteerd via de check-in gesprekken, terwijl één respondent eerder al had deelgenomen aan de eerste workshop.

Daarnaast ontvingen de onderzoekers talrijke reacties van geïnteresseerde respondenten die graag wilden aansluiten en betrokken wilden blijven bij het onderzoek. Echter, door de drukke najaarsperiode was het voor hen niet mogelijk om fysiek aanwezig te zijn bij de intervisie.

2.6.2 Doelstelling en focuspunten

Het intervisiemoment had de volgende **doelstellingen**:

- In kaart brengen van de gerealiseerde activiteiten alsook verschillen tussen de geplande en gerealiseerde activiteiten;
- Vastleggen van geobserveerde veranderingen tijdens en na de activiteiten, zowel bij de deelnemers als de projectuitvoerders;
- Reflecteren op betekenisvolle (kantel)momenten en mijlpalen binnen elk van de EYC-projecten en hun impact op het veranderingsproces;
- Identificeren van werkzame elementen en mechanismen binnen elk project en hun veranderingsmodellen, evenals het opsporen van blinde vlekken;
- Gericht reflecteren op (eventuele) aanpassingen die binnen het project nodig zijn om de impact te versterken;
- Aanreiken van tools om activiteiten om het project impactgericht bij te sturen en op te volgen, met focus op het veranderingsmodel en meetindicatoren;
- Bijdragen aan een collectief leerproces tussen de respondenten, met ruimte voor inspiratie, reflectie, gedeelde inzichten en het bevorderen van groepsvorming.

Om te beantwoorden aan de doelstellingen werden tijdens het intervisiemoment volgende **focuspunten** vooropgesteld:

- Uitgebreide check-in met focus op het stilstaan bij impactvolle momenten;
- Terugblik op het veranderingsmodel;
- Stand van zaken rond activiteiten en effecten van activiteiten op de respondenten;

2.6.3 Momenten van impact

De respondenten ontvingen aan het begin van de intervisiebijeenkomst een [beknopte presentatie](#) waarin de onderzoekers het doel en de opzet van de sessie toelichtten.

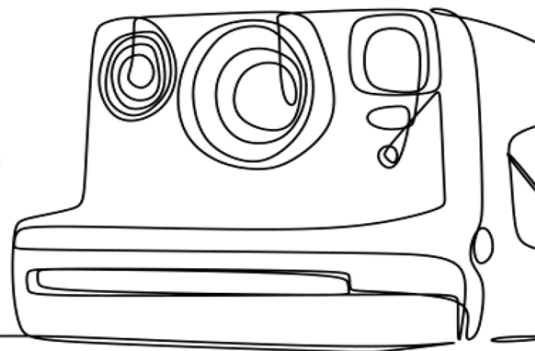
Het zwaartepunt van de intervisiebijeenkomst lag enerzijds op het in kaart brengen van **momenten van impact** (Nachtergaele et al., 2024) en anderzijds op het **analyseren van de activiteiten en hun effecten op deelnemers**.

Voor het identificeren van impactvolle momenten werd gebruikgemaakt van de door de onderzoekers ontwikkelde 'impact-polaroid' methode. Deze methodiek stimuleert respondenten om op een gedetailleerde en beschrijvende manier **situaties** te benoemen die door henzelf of hun deelnemers als bijzonder **impactvol** werden ervaren. Dit biedt waardevolle inzichten in de beleving en effectiviteit van de projecten.

IMPACT-POLAROID

Denk terug aan één specifiek moment of een gebeurtenis tijdens jouw EYC-project dat een indruk op je heeft gemaakt of sterk blijft. Dit kan gaan om een moment van doorbraak, een kantelpunt, een piekmoment, ...

Omschrijf dit moment in de lege polaroid. Focus op één beeld (snapshot) en probeer dit beeld zo goed mogelijk te beschrijven.

De oefening leverde **waardevolle en gedetailleerde beschrijvingen** op van impactvolle situaties (zie hiernaast bij wijze van voorbeeld). Deze reflecties dienden als input voor de verdere intervisiebespreking en boden een rijk beeld van de wijze waarop de projecten betekenisvolle veranderingen teweegbrachten bij deelnemers en in hun bredere context. De specifieke omschrijvingen lieten we weg in functie van de anonimiteit van de data.

Voor het inzoomen op de activiteiten en hun effecten op deelnemers werd gewerkt met grote flappen met **richtvragen**. De flappen stimuleerden de **collectieve reflectie** van respondenten en het delen van ervaringen. Volgende richtvragen werden gehanteerd om deze reflectie te stimuleren:

Thema 1: activiteiten

- Hoe verloopt een 'typische' activiteit binnen het project?
- Welke verschillen zie je tussen wat je van tevoren hebt gepland en wat er uiteindelijk is gebeurd?

- Welke uitdagingen of onverwachte situaties ben je tegengekomen bij het organiseren van de activiteiten?

Thema 2: effecten op de deelnemers

- Heb je de doelgroepen bereikt die je wilde bereiken?
- Hoe reageren de jongeren tijdens en direct na de activiteiten? Wat doen ze? Wat voelen ze? Wat zeggen ze? Waren er ook onverwachte (of ongewenste) reacties?
- Zijn er andere vragen of noden van deelnemers zichtbaar geworden?

2.6.4 Eerste reflecties

Momenten van impact: diepgang boven kwantiteit

Tijdens de intervisie bleek dat het werken met een visuele beschrijving van ‘momenten van impact’ goed aansloot bij de respondenten. De focus lag niet op impact in de breedte (zoals het aantal bereikte deelnemers), maar eerder op **impact in de diepte**, zoals de betekenisvolle interactie met één jongere die een fundamenteel verschil maakte.

Veel van deze impactmomenten waren sterk verbonden met **persoonlijke zingeving**. Respondenten ervoeren een verschuiving in hun perspectief—van de vraag “Waar ben ik mee bezig?” naar een dieper besef van “Aha, daarom doe ik wat ik doe.” De impact werd vaak beschreven in termen van **persoonlijke transformatie**, zoals mentaal welzijn, erkenning van maatschappelijke posities en het verbreden van individuele vaardigheden. Tegelijkertijd waren deze individuele veranderingen steeds ingebed in bredere **groeps- en maatschappelijke processen**, zoals beeldvorming over vrouwen in de muziekindustrie of machtsverhoudingen binnen gezinnen.

Activiteiten: van planning naar realiteit

De activiteiten binnen de projecten werden doorgaans op een gestructureerde manier uitgewerkt, waarbij in sommige gevallen jongeren zelf werden betrokken in de planning en uitvoering. Toch was er een duidelijke noodzaak om **flexibel** om te gaan met praktische en inhoudelijke uitdagingen. Aanpassingen binnen de projecten gebeurden om verschillende redenen:

- Praktische omstandigheden zoals locatie, tijdsbestek en beschikbare middelen;
- Flexibiliteit naar deelnemers waarbij rekening werd gehouden met de achtergrond en vaardigheden van jongeren;

- Realiteitscheck waarbij projecten hun initiële plannen moesten bijstellen op basis van wat haalbaar bleek in de praktijk. Dit was vooral merkbaar bij projecten waar de oorspronkelijke projectaanvraag niet door de uitvoerende persoon zelf was geschreven.

Daarnaast kwamen **onverwachte uitdagingen** naar voren, zoals:

- Moeilijkheden bij het inhuren van externe stakeholders;
- Hoge praktische werkdruk binnen projecten;
- Gebrek aan continuïteit binnen teams;
- Beperkte fysieke ruimte en de zoektocht naar geschikte locaties;
- Spanningen tussen verschillende verwachtingen, bijvoorbeeld tussen jongeren en hun ouders.

Ondersteuning vanuit EYC

De rol van EYC als subsidiërende partner bleek een dubbele dynamiek te hebben:

- Sommige projecten vonden het **moeilijk** om hulp te vragen, uit angst om niet aan de verwachtingen te voldoen.
- Andere projecten hadden al een sterke band met ondersteunende instanties, zoals de **jeugddienst**, waardoor ze via die weg begeleiding ontvingen.

Een mogelijke aanbeveling was de oprichting van een '**helpdesk**', waar projecten op een laagdrempelige manier ondersteuning kunnen vragen zonder het gevoel te hebben dat dit hun geloofwaardigheid ondermijnt.

Effecten op deelnemers

Respondenten beschreven uiteenlopende effecten op jongeren, die verder gingen dan enkel de activiteiten zelf. Er was een sterke nadruk op **spontaniteit, openheid en authenticiteit**. Jongeren voelden zich vrij om thema's te bespreken die normaal als taboe werden ervaren.

Daarnaast werd **experimenteren en falen** als essentieel ervaren: trekkers van een initiatief leerden dat niet alles perfect hoeft te zijn en dat het proces belangrijker is dan het eindresultaat. Dit creëerde een veilige omgeving waarin ze durfden te proberen, los van prestatiedruk.

Een belangrijk effect was ook de kracht van **peer-to-peer connecties**. Deelnemers van een aanbod kregen de kans om samen te zijn met leeftijdsgenoten en hun ervaringen te delen, wat hen uit een individualistische mindset haalde en richting **verbondenheid** duwde. Dit resulteerde in meer zelfvertrouwen, moed en durf bij de deelnemers. De term 'Youth Capital' kreeg hierdoor een dubbele betekenis: zowel als jongerenhoofdstad als het sociale en persoonlijke kapitaal van jongeren zelf.

Succesfactoren: wat maakt het verschil?

Uit de intervisie kwamen verschillende elementen naar voren die doorslaggevend waren voor de impact van de projecten:

- De rol van de **projectbegeleider**: continuïteit en een authentieke, flexibele houding bleken cruciaal;
- Het betrekken van het **netwerk** rond jongeren, zoals familie en lokale gemeenschappen.
- Radicale **laagdrempeligheid**: jongeren moeten zich welkom voelen zonder hoge instapdrempels;
- Jongeren in hun **eigen omgeving** benaderen in plaats van hen uit hun context te halen;
- Gezelligheid: een warme en veilige sfeer bleek een belangrijke factor in de betrokkenheid.

Reflecties op de impact van het intervisiemoment

De groepsvorming werd opnieuw als een belangrijke meerwaarde ervaren. Dit bleek uit de taal die respondenten gebruikten tijdens de afsluiting (check-out), met woorden als '**verbindend**' en '**samen**'. Daarnaast wisselden respondenten spontaan **contactgegevens** uit om verdere samenwerkingen op te zetten.

De **interactieve aanpak** en de **aanklappende communicatie** vanuit het onderzoeksteam werden gewaardeerd. Het actief enthousiasmeren van projecten zorgde ervoor dat respondenten zich betrokken bleven voelen.

Ten slotte namen sommige respondenten belangrijke inzichten mee naar hun eigen projecten, met name rond **relativeren en geduld**. De erkenning dat duurzame impact tijd vraagt—en dat een solide basis eerst gelegd moet worden voordat resultaten zichtbaar worden—was een waardevolle les. Een concreet voorbeeld hiervan was de reflectie dat het minstens een jaar kost om een band op te bouwen met een groep, voordat een projectlogica succesvol geïmplementeerd kan worden.

2.7 Aanpassingen binnen het onderzoeksopzet

Zoals eerder geschetst, vormde het bereiken en betrokken houden van de respondenten een van de grootste uitdagingen binnen het project. Deze uitdaging kwam ook tot uiting in de **lage opkomst tijdens het intervisiemoment**. Om de data-harvesting binnen het onderzoek te waarborgen, werden twee strategische acties ondernomen, wat leidde tot een wijziging in het oorspronkelijke onderzoeksopzet.

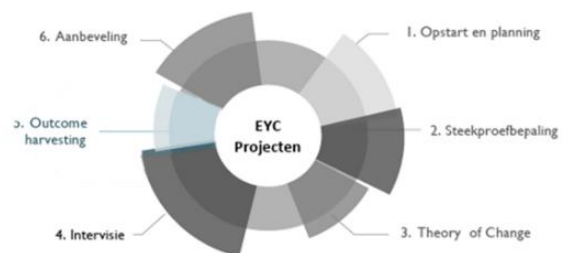
- Actie 1: als aanvulling op het intervisiemoment werd een **digitaal prikbord** ingericht. Hierop werden de reflectievragen uit het intervisiemoment gedeeld, zodat zowel aanwezige als afwezige respondenten hierop konden reageren en met elkaar in interactie konden gaan.
- Actie 2: de oorspronkelijk geplande post-workshop op 11 maart werd vervangen **door één-op-één digitale post-interviews**. Hierbij fungeerde een **tweede digitaal prikbord** als een hulpmiddel om de gesprekken interactief te maken en om een gestructureerde en duurzame data-harvesting te garanderen.

In het volgende hoofdstuk gaan we dieper in op deze twee acties en hun impact op de data-harvesting.

2.8 Outcome harvesting: activiteiten en effecten

2.8.1 Opzet

In de nasleep van het intervisiemoment werd een digitaal prikbord opgezet met als doel aanvullende data te verzamelen over de **activiteiten en effecten van de EYC-projecten**.

Dit prikbord bestond uit twee geïntegreerde onderdelen: (1) het eerste deel van het prikbord bestond uit een **flowchart met vragen**, waarin respondenten hun input konden toevoegen via digitale post-its. De vragen in deze flowchart waren gebaseerd op de gesprekslijnen en reflecties uit het intervisiemoment; en (2) het tweede deel van het prikbord richtte zich op de **initiële veranderingsmodellen** die waren opgesteld tijdens workshop 1 of de check-ins. Respondenten werden gevraagd om, op basis van de denkoefening met de post-its, hun oorspronkelijke veranderingsmodel te herzien en bij te stellen.

Door deze aanpak werd een **interactieve en dynamische omgeving** gecreëerd waarin respondenten actief konden bijdragen en inzichten konden delen, wat bijdroeg aan een diepgaandere data-harvesting.

Afbeelding: digitaal prikbord 'flowchart'

2.9 Outcome harvesting: competenties en hulpbronnen

2.9.1 Opzet

Een tweede actie betrof het vervangen van de post-workshop door **één-op-één digitale post-interviews**. Hierbij fungeerde een tweede digitaal prikbord als hulpmiddel om de gesprekken interactief te maken en om een gestructureerde en duurzame data-harvesting te garanderen.

Bij de post-interviews werd gewerkt met een **mondeling consent** dat via opname werd vastgelegd. De interviews, die georganiseerd werden via MS Team, werden opgenomen.

2.9.2 Interviewgide 'post'

Er werd ter voorbereiding een **interviewgids** ontwikkeld om een consistente en gestructureerde aanpak te waarborgen. We voegen deze gide toe in de bijlage (bijlage 2).

In totaal werden tijdens de post-interviews **13** respondenten bereikt uit **13** projecten, waarvan ook **één 'nieuwe'** deelnemer.

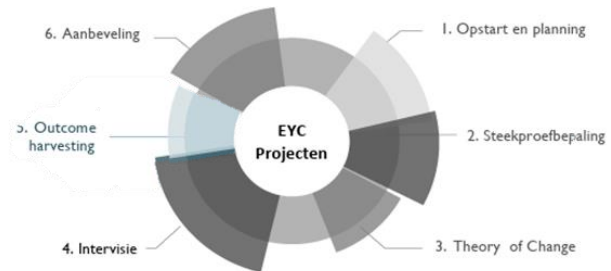
Afbeelding: digitaal prikbord 'competenties en hulpbronnen'

DEEL 3: ANALYSE EN RESULTATEN

3.1 Algemeen analysekader

3.1.1 Een kwalitatieve effectmeting

Zoals eerder aangegeven heeft de beoogde effectmeting binnen dit onderzoek geen klassiek wetenschappelijk karakter waarbij een lineaire causaliteit wordt onderzocht, zoals doorgaans gebeurt in een

kwantitatieve pre- en postmeting. In plaats daarvan richt de effectmeting zich op een **kwalitatieve benadering** van generatieve causaliteit, waarbij niet louter meetbare indicatoren worden geanalyseerd, maar eerder wordt onderzocht **hoe** betrokkenen de veranderingen ervaren en hoe de projecten hun maatschappelijke doelen trachten te realiseren.

Deze benadering stelt ons in staat om dieper in te gaan op de **mechanismen** die bijdragen aan impact, zonder de complexiteit van sociale verandering te reduceren tot enkel meetbare indicatoren. Het onderzoek beoogt eerder om de **plausibiliteit** van bepaalde veranderingsprocessen te evalueren en inzicht te krijgen in de manier waarop specifieke factoren bijdragen aan de verwezenlijking van de beoogde doelstellingen dan wel om absolute causale verbanden aan te tonen.

3.1.2 Theory of Change op twee niveaus

Binnen dit onderzoek werd de Theory of Change op twee niveaus ingezet. Enerzijds op het niveau van de **specifieke projecten**, waarbij tijdens de pre-workshop en interview veranderingsmodellen werden opgesteld die de verwachte impact, en onderliggende aannames zo in kaart werden gebracht (zie ook 2.4). Anderzijds werd de Theory of Change gebruikt als werkmethode om de **evaluatie van het concept en de uitwerking van de Open Call** mee aan te sturen. Dit laatste gebeurde door een Theory of Change op te stellen op het niveau van de Open Call.

3.1.3 Contributieanalyse en process tracing

Om de effecten van de projecten op deelnemers en het effect van de Open Call als geheel te evalueren, werden methodologische principes van **contributieanalyse** en elementen van **process tracing** toegepast. Contributieanalyse richt zich op het expliciteren en testen van de

assumpties binnen een veranderingsproces. Dit gebeurt door het opstellen van een **Theory of Change (ToC)** waarin de verwachte mechanismen en tussenliggende stappen die tot impact zouden moeten leiden, worden beschreven. Vervolgens wordt binnen de analyse nagegaan in hoeverre de hypothesen die deel uitmaken van deze ToC terug te vinden zijn in de onderzoeksdata.

Process tracing werd aanvullend ingezet om de **bewijskracht** van deze veronderstellingen te evalueren. In dit onderzoek werd dit specifiek toegepast door systematisch de bewijskracht voor de hypothesen uit de Theory of Change af te wegen tegen de bewijskracht voor tegenhypothesen. Dit maakt het mogelijk om te beoordelen in welke mate de veronderstelde mechanismen daadwerkelijk een rol spelen in de verwezenlijking van de projectdoelen, en of alternatieve verklaringen mogelijk sterker onderbouwd kunnen worden.

Deze bewijskracht kan variëren van “1. geen bewijsvoering teruggevonden”, “2. bewijs uit één enkele databron”, “3. meerdere bewijzen uit één databron” tot “4. verschillende bewijzen uit verschillende bronnen” tot “sterke bewijskracht uit verschillende bronnen”.

Table 3. Triangulation Rubric

1	2	3	4	5
No evidence corroborates the connection between intervention and outcome. Other data contradict the proposed connection.	A single source of evidence makes the claim.	Multiple lines of evidence corroborate the connection between intervention and outcome. ³	Multiple lines of high-quality evidence ⁴ corroborate the connection between intervention and outcome.	Multiple lines of evidence across mixed methods corroborate the connection between intervention and outcome.

Figuur: Triangulation Rubric (Aston & Apgar, 2023)

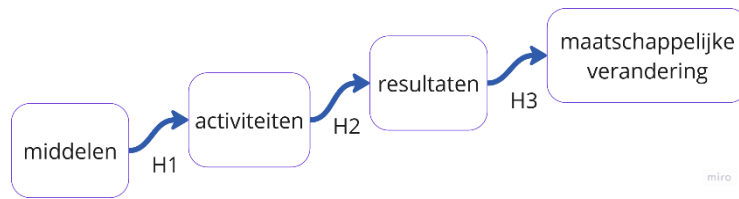
In wat volgt gaan we dieper in op de specifieke Theory of Change die werd opgemaakt van de Open Call alsook op de specifieke codering die werd gehanteerd voor process tracing.

3.2 Toepast analysekader

In het volgende deel wordt de specifieke Theory of Change (TOC) van de Open Call uiteengezet. De Theory of Change is een opbouw van activiteiten en hun veronderstelde resultaten en uitkomsten op basis van te bewijzen gevolgtrekkingen.

3.2.1 Schematische uitwerking Theory of Change van de Open Call

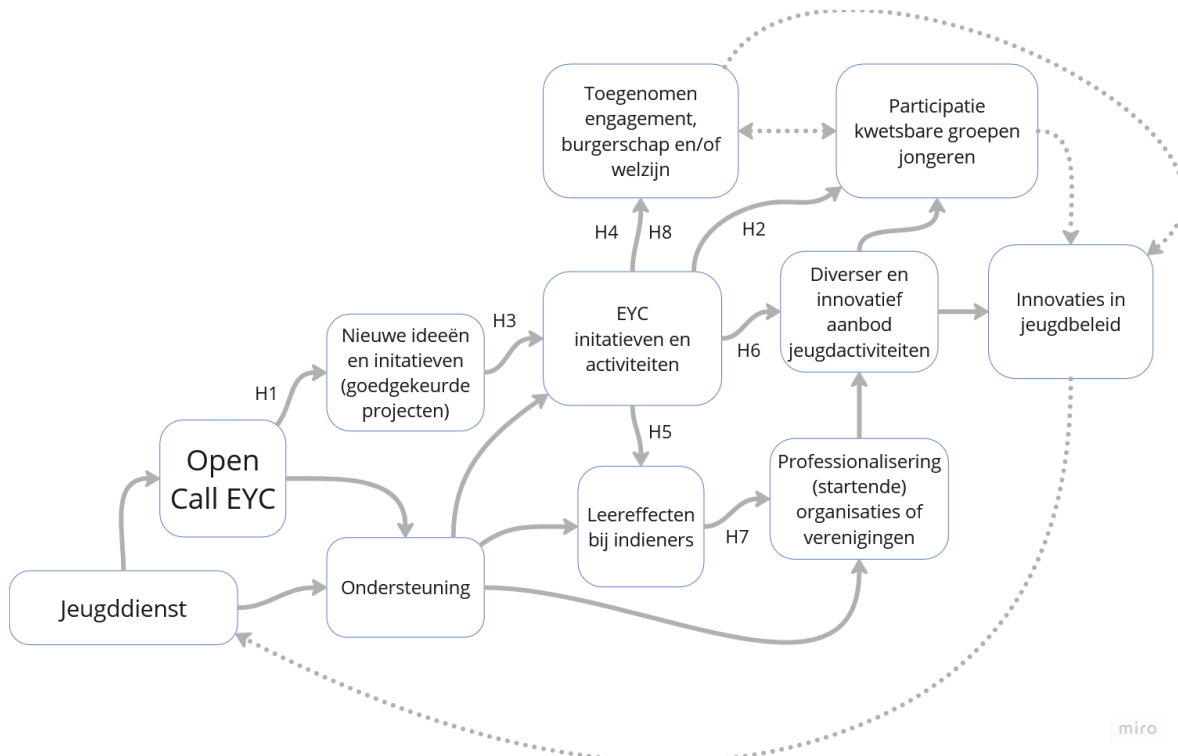
Een schematische uitwerking van de Open Call bestaat uit een aantal basiselementen:

Figuur: basiselementen van een TOC

- **Middelen** bestaan uit de ideeën, plannen, benodigde tijd, financiën, mensen, kennis, technologie en tools die aangewend worden om de activiteiten in te richten.
- **Activiteiten:** projectvoorbereiding, uitvoering en afrondingsactiviteiten die opgezet werden met de beschikbare middelen.
- **Resultaten** zijn directe effecten of effecten op korte termijn bij deelnemers of de projectleden als gevolg van de activiteiten.
- De **maatschappelijke verandering** is de sociale, culturele, economische, ecologische, ... verandering op langere termijn.
- De **pijlen** in de Theory of Change duiden de richting aan van de gevolgtrekkingen en de relaties tussen middelen, activiteiten, resultaten en maatschappelijke verandering.

Op basis van de eerdere besprekingen met het team van EYC, de geformuleerde onderzoeksvragen en alle beschikbare informatie over de Open Call, werd onderstaande Theory of Change opgesteld, afgestemd op de context van de Open Call.

Figuur: TOC van de Open Call voor analyse

3.2.2 Tekstuele uitwerking Theory of Change van de Open Call

In het kader van EYC en op initiatief van jeugddienst van stad Gent worden middelen vrijgesteld voor de Open Call. We veronderstellen dat de Open Call tot gevolg heeft dat zich **nieuwe ideeën en initiatieven** aanbieden. De goedgekeurde voorstellen rollen activiteiten uit die op korte en lange termijn kunnen bijdragen aan toegenomen **engagement, burgerschap en/of welzijn**. Aanvullend nemen we aan dat die EYC-projecten ook een positieve impact hebben op de participatie van **kwetsbare groepen jongeren**.

Bijkomend gaan we er van uit dat de EYC-projecten tot **leereffecten** bij de indieners leiden die op hun beurt of onder bepaalde omstandigheden professionalisering bij de achterliggende (startende) organisaties of verenigingen met zich meebrengen. We veronderstellen tevens dat de **ondersteuning** geboden binnen EYC en de jeugddienst een **positieve impact** heeft op het verloop van de projecten, de leereffecten bij de indieners en de professionalisering van de achterliggende organisaties of verenigingen.

Ten slotte vermoeden we dat de EYC-projecten leiden tot een **divers en innovatief aanbod** van jeugdactiviteiten in de stad. Samen met het toegenomen engagement, burgerschap en/of welzijn van de jongeren en de toegenomen participatie van kwetsbare jongeren, kan dit tot innovaties in het jeugdbeleid leiden wat een positieve impact kan hebben op het beleid en het aanbod van de jeugddienst van stad Gent.

3.2.3 Overzicht van hypothesen en tegenhypothesen

Er werden, op basis van de onderzoeksvragen, een reeks **hypothesen en tegenhypothesen** geformuleerd. De hypothesen gaan steeds over de gevolgtrekkingen of veronderstellingen die afgeleid zijn van de onderzoeksvragen. Ze worden aangeduid met hoofdletter H of TH en een nummer die de plaats aanduidt in het schema van de Theorie of Change . We geven hieronder een voorbeeld:

Op basis van deze **onderzoeksvraag**: *‘Wat houden de geplande activiteiten per projectaanvraag in? Wat is hun beoogd doel, bereik en intensiteit? Op welke vlakken verschillen de geplande activiteiten van de gerealiseerde activiteiten? Wat zijn hiervoor de oorzaken?’* werd een eerste **hypothese** opgesteld: *“H1: Er worden activiteiten ingepland die niet zouden plaatsvinden zonder de Open Call”*. Vervolgens werd een **tegenhypothese** opgesteld. De tegenhypothese: *“TH1: De activiteiten zouden sowieso plaatsgevonden hebben, maar er zou eigen of ander budget aangesproken worden.”* Door het werken met tegenhypothesen kunnen we nagaan of er alternatieve verklaringen mogelijk zijn op een initiële hypothese (=verzwakking van de initiële hypothese), of wanneer er weinig tegenbewijs is, de bewijskracht van initiële hypothese groter wordt.

In volgende tabel geven we een overzicht van de onderzoeksvragen en daaraan gekoppelde hypotheses en tegenhypotheses.

HYPOTHESE	TEGENHYPOTHESE
H1: er worden activiteiten ingepland die niet zouden plaatsvinden zonder de open call.	TH1: de activiteiten zouden sowieso plaatsgevonden hebben, maar er zou eigen of ander budget aangesproken worden.
H2: de initiatieven die voortkomen uit de open call hebben ertoe bijgedragen dat er meer en andere (kwetsbare) Gentse jongeren participeren of kunnen deelnemen aan activiteiten.	TH2: de initiatieven die voortkomen uit de open call hebben niet of weinig geleid tot een toename van deelname door (kwetsbare) Gentse jongeren, of hebben vooral jongeren bereikt die al participeerden in activiteiten.
H3: de geplande activiteiten per projectaanvraag komen grotendeels overeen met de gerealiseerde activiteiten, zowel qua doel, bereik als intensiteit.	TH3: er zijn aanzienlijke verschillen tussen de geplande en gerealiseerde activiteiten per projectaanvraag, zowel qua doel, bereik als intensiteit.
H4: de activiteiten ingericht in het kader van de open call hebben een positieve impact op de deelnemers en leiden op korte termijn tot een toegenomen engagement, burgerschap en/of welzijn.	TH4: er zijn op korte termijn weinig tot geen (merkbare) veranderingen vastgesteld bij de deelnemers met betrekking tot engagement, burgerschap en/of welzijn.
H5: de initiatieven die voortkomen uit de open call dragen bij tot een toename van inzichten, competenties, capaciteiten of ambities bij de individuele projectindieners.	TH5: de initiatieven leiden niet of nauwelijks tot een verhoging van inzichten, competenties, capaciteiten of ambities bij de individuele projectindieners.
H6: de open call leidt tot innovatieve of andere activiteiten die na de projectperiode worden verdergezet als deel van een meer divers aanbod voor het jeugdbeleid.	TH6: de activiteiten die opgezet werden dankzij de open call werden na de projectperiode stopgezet.
H7: de toegekende projectsubsidie uit de open call leidt tot het bestendigen van de vereniging of professionalisering van beginnende verenigingen.	TH7: de toegekende projectsubsidie draagt niet significant bij aan de bestendiging of professionalisering van beginnende verenigingen.
H8: op lange termijn beogen de goedgekeurde projecten dragen bij/beogen om bij te dragen aan bredere maatschappelijke doelen (o.a. engage, empower and care) en impact die de eigen werking overstijgen.	TH8: de goedgekeurde projecten beogen geen brede maatschappelijke impact op lange termijn en/of de impact van de projecten blijft grotendeels beperkt tot de eigen werking en doelgroep.

3.2.4 Codering process tracing

Elke hypothese wordt vervolgens getoetst aan de beschikbare data om de bewijskracht te analyseren. In de beschikbare data maken we een onderscheid **tussen drie typen databronnen**:

- Type 1: Workshops
- Type 2: Interviews en check-in gesprekken
- Type 3: Digitaal platform (Miro)

We beschouwen type 1 (workshops) en type 2 (interviews en check-in gesprekken) als kernbronnen, en type 3 (het digitaal platform) als een ondersteunende bron. Deze indeling is gebaseerd op zowel de aard van de data als de context van afname. **Type 1 en 2 beschouwen we als kernbronnen**, aangezien ze kwalitatief rijke inzichten opleverden bij een breed en representatief deel van de betrokkenen, in een gecontroleerde en diepgaande context. **Type 3 geldt als aanvullende bron**, omdat het input betrof van een kleinere groep, zonder directe mogelijkheid tot verdieping of verificatie. Het digitaal platform biedt nuttige indicaties, maar is minder geschikt als zelfstandig bewijs.

We hanteren in de analyse onderstaande **kleurencode** om de sterkte van het bewijs visueel te duiden. Deze beoordeling houdt expliciet rekening met het gewicht en de herkomst van de gebruikte bronnen.

	1	2	3	4	5
	Geen bewijsvoering teruggevonden	Eén zwakke aanwijzing in een kernbron (interviews of workshops); niet consistent	Sterke en consistente aanwijzing uit één van de kernbronnen (interview of workshop)	Steun uit beide kernbronnen (interviews en workshops); consistent bewijs, eventueel versterkt door digitaal platform	Meerdere, consistente bevestigingen in zowel interviews als workshops, met inhoudelijke samenhang en mogelijke versterking via het digitaal platform
H	→	→	→	→	→
TH	X	X	X	X	X

Figuur: process tracing (Brandt & Sabbe, 2025 gebaseerd op Aston & Apgar, 2023)

3.3. Resultaten van de analyse

3.3.1 Wat houden de geplande activiteiten per projectaanvraag in? Wat is hun beoogde doel, bereik en intensiteit? Op welke vlakken verschillen de geplande activiteiten van de gerealiseerde activiteiten? Wat zijn hiervoor de oorzaken?

→ H1: ER WORDEN ACTIVITEITEN INGEPLAND DIE NIET ZOUDEN PLAATSVINDEN ZONDER DE OPEN CALL.

Uit het onderzoek blijkt dat de Open Call voor een aanzienlijk deel van de bereikte projecten heeft geleid tot de organisatie van activiteiten **die anders niet zouden hebben plaatsgevonden**. Deze initiatieven omvatten onder meer de organisatie van grootschalige evenementen, het opzetten van acties en activiteiten die maatschappelijke bewustwording stimuleren, de ontwikkeling van culturele en artistieke producten, alsook de begeleiding van jongeren in hun vrijetijdsbesteding,....

Wat opvalt, is dat de motivatie tot het opzetten van deze activiteiten bij een relatief groot deel van de projecten in hoofdzaak voortkomt uit de **extra financiële impuls** die de Open Call bood. In bepaalde gevallen was de steun via de Open Call **de essentiële voorwaarde** om een activiteit te kunnen realiseren. De inhoudelijke focus van de oproep, namelijk de drie kernwaarden, speelde hierbij een secundaire rol.

Aanvullend is het belangrijk om te duiden dat vele projecten zichzelf reeds herkenden in de inhoudelijke doelstellingen van de Open Call. Eén respondent gaf zelfs aan een zekere verantwoordelijkheid te voelen om vanuit de bredere EYC-beweging bij te dragen aan deze doelstellingen.

X TH1: DE ACTIVITEITEN ZOUDEN SOWIESO PLAATSGEVONDEN HEBBEN, MAAR ER ZOU EIGEN OF ANDER BUDGET AANGESPROKEN WORDEN.

Voor een beperkt aantal projecten geldt dat de activiteiten hoe dan ook zouden zijn doorgegaan, zij het met andere financiële bronnen. Dit betreft enerzijds projecten waarbij het EYC-budget slechts een klein onderdeel vormde van een **bredere financieringsmix**. In deze gevallen leverde de Open Call een waardevolle bijdrage aan het bestaande budget, maar leidde deze niet tot inhoudelijk nieuwe of bijkomende activiteiten.

Anderzijds beschikte een klein aantal projecten over **voldoende intern budget** om geplande activiteiten zelfstandig te realiseren. De extra middelen zorgden echter voor een aanzienlijke

verlichting van de financiële last, zij het aanvullend. Het gaf deze projecten de mogelijkheid om alternatieve keuzes te maken in de praktische uitwerking van de activiteiten.

→ H2: DE INITIATIEVEN DIE VOORTKOMEN UIT DE OPEN CALL HEBBEN ERTOE BIJGEDRAGEN DAT ER MEER EN ANDERE (KWETSBARE) GENTSE JONGEREN PARTICIPEREN OF KUNNEN DEELNEMEN AAN ACTIVITEITEN.

De initiatieven die voortvloeien uit de Open Call hebben bij verschillende projecten bijgedragen aan een **toename van het aantal deelnemende jongeren**. In het bijzonder betreft dit projecten die grootschalige evenementen hebben georganiseerd, wat resulteerde in een significant groter bereik onder Gentse jongeren.

Naast kwantitatieve groei, is er ook sprake van een **kwalitatieve verbreding van het deelnemersprofiel**. Verschillende projecten hebben zich gaandeweg expliciet gericht op het betrekken van 'andere' jongeren dan diegene binnen hun reguliere werking. Vaak ging het hier om jongeren in een kwetsbare positie, vb. jongeren 'met een lage SES'. Opvallend is dat enkele projecten vóór de Open Call geen specifieke focus op een doelgroep hadden.

Voor één project was het aanvankelijk bijzonder moeilijk om een specifieke doelgroep te bereiken. Dankzij de contacten die tijdens het project tot stand kwamen, is er een **brug gebouwd** naar deze jongeren. De projectindieners geeft aan dat deze jongeren deze nu actief opzoeken en aanspreken.

Verder in dit rapport (zie H4) gaan we dieper in op hoe deze initiatieven niet alleen hebben geleid tot meer participatie, maar ook tot een beter inzicht in de leefwereld van kwetsbare jongeren, het doorbreken van sociale barrières en het versterken van verbinding tussen verschillende doelgroepen in de samenleving.

X TH2: DE INITIATIEVEN DIE VOORTKOMEN UIT DE OPEN CALL HEBBEN NIET OF WEINIG GELEID TOT EEN TOENAME VAN DEELNAME DOOR (KWETSBARE) GENTSE JONGEREN, OF HEBBEN VOORAL JONGEREN BEREIKT DIE AL PARTICIPEERDEN IN ACTIVITEITEN.

Tegenover bovenstaande vaststellingen staan ook enkele projecten waar de Open Call minder impact had op het bereiken van nieuwe of kwetsbare jongeren. In deze **gevallen sluit het project sterk aan bij de reguliere werking**, zonder dat er expliciet nieuwe doelgroepen werden betrokken. Het betreft vaak projecten waarbij het EYC-budget slechts een klein onderdeel vormt van een ruimer geheel (zie TH1).

Daarnaast zijn er projecten waar geen nieuwe deelnemers werden bereikt, maar waar wél werd ingezet op het **verbinden van bestaande deelnemers met andere doelgroepen** –

bijvoorbeeld jongeren uit andere sectoren of met andere thematische achtergronden. Hoewel dit niet noodzakelijk bijdraagt aan een kwantitatieve stijging in deelname, kan het wel bijdragen aan het verruimen van perspectieven en het stimuleren van sociale cohesie.

→ **H3: DE GEPLANDE ACTIVITEITEN PER PROJECTAANVRAAG KOMEN GROTENDEELS OVEREEN MET DE GEREALISEERDE ACTIVITEITEN, ZOWEL QUA DOEL, BEREIK ALS INTENSITEIT.**

Uit de analyse blijkt dat de meeste projecten in grote lijnen trouw zijn gebleven aan hun oorspronkelijke projectdoelstellingen. Zowel qua inhoudelijke focus, doelgroepbereik als intensiteit van de activiteiten zien we een **hoge mate van overeenkomst tussen wat werd gepland en wat uiteindelijk werd uitgevoerd**. Waar aanpassingen werden doorgevoerd, betroffen deze voornamelijk technische of uitvoerende aspecten zoals een aangepaste volgorde van projectfasen, een methodologische shift in de manier waarop deelnemers worden benaderd of ondersteund, het bijsturen van de planning of het aangaan van andere samenwerkingsvormen.

De redenen hiervoor zijn divers. We clusterden ze hieronder in drie groepen: praktische uitdagingen, uitdagingen bij de doelgroep en organisatorische uitdagingen.

Een eerste groep van moeilijkheden had te maken met **praktische uitdagingen**.

Verschillende projecten rapporteerden obstakels zoals het moeilijk kunnen inhuren van externe stakeholders, een hoge praktische werkdruk, het gebrek aan continuïteit binnen teams, en beperkte toegang tot fysieke ruimtes of geschikte locaties.

Verder werd er frequent melding gemaakt van een tekort aan tijd, personeel en financiële middelen om het volledige projectpotentieel te realiseren. Ook onduidelijke communicatie en verwachtingen binnen de interne werking rond die praktische ondersteuning zorgde voor uitdagingen. In sommige gevallen was de werklust groter dan waarvoor financiering was voorzien, of doken onvoorziene kosten op tijdens het traject.

Een tweede cluster van uitdagingen had betrekking op het **bereiken, betrekken en vasthouden van de beoogde doelgroep**.

In meerdere projecten sloegen de geplande activiteiten niet meteen aan bij de deelnemers, wat aanleiding gaf tot het zoeken naar alternatieve formats of het aanspreken van een andere doelgroep. In sommige gevallen speelden culturele verschillen een rol in de aansluiting van het aanbod. Daarnaast bleken de achtergrond, vaardigheden, emotionele toestand of het profiel van de deelnemers soms anders dan vooraf ingeschat, en varieerde het deelnemerspubliek sterk naargelang de context. Ook waren er spanningen tussen verschillende verwachtingen,

bijvoorbeeld tussen jongeren en hun ouders, en uitdagingen in het waarborgen van continuïteit wanneer de projectindieners verschilden van diegene die het project uitvoerde.

Andere belemmeringen betroffen concurrentie tussen organisaties bij het bereiken van specifieke doelgroepen, de moeilijkheid om deelnemers vast te houden gedurende het hele traject, en het vinden van een evenwicht tussen het toewerken naar een tastbaar eindproduct of evenement en het bewaken van een procesgericht traject met vrijwilligers. In één geval werd ook gewezen op negatieve reacties van buurtbewoners ten aanzien van bepaalde activiteiten.

Naast de praktische en doelgroepgerichte uitdagingen, rapporteerden meerdere projecten **brede organisatorische en structurele uitdagingen**.

Zo bleek er nood aan intensievere samenwerking met externe partners en aan een sterkere inbedding van het project in de lokale wijkcontext – waarbij taal- en cultuurverschillen soms als barrière optraden.

Het bereiken van de bredere leefcontext van de deelnemer vormde eveneens een terugkerende uitdaging, net zoals het vinden van de juiste partners om bepaalde doelstellingen te realiseren.

Daarnaast bleken enkele projecten, die onderdeel zijn van een bredere ‘moederorganisatie’, **sterk afhankelijk** te zijn van de algemene stand van zaken binnen die moederorganisatie (vb. wanneer die moederorganisatie een tekort aan middelen ervaart of ophoudt met bestaan). In dat laatste geval is een bijkomende uitdaging voor projectindieners dat ze bij het wegvallen van zo’n moederorganisatie zelf instaan voor de nazorg van hun project (vb. afhandelen van contacten en financiële afspraken).

Ondanks deze uiteenlopende uitdagingen en de noodzaak tot flexibiliteit, bleken de meeste projecten hun oorspronkelijke doelstellingen in essentie trouw te blijven.

Tegelijkertijd klinkt er, doorheen de verschillende projectervaringen, een duidelijke **oproep tot meer (projectmatige en structurele) ondersteuning** vanuit de stadsdiensten bij de voorbereiding, uitvoering en evaluatie van het project. Deze nood wordt verder besproken in de aanbevelingen (zie Deel 4).

X TH3: ER ZIJN AANZIENLIJKE VERSCHILLEN TUSSEN DE GEPLANEDE EN GEREALISEERDE ACTIVITEITEN PER PROJECTAANVRAAG, ZOWEL QUA DOEL, BEREIK ALS INTENSITEIT.

Hoewel het merendeel van de projecten erin slaagde om de geplande activiteiten grotendeels te realiseren (zie H3), zijn er ook enkele uitzonderingen waarbij sprake was **van meer fundamentele wijzigingen** ten opzichte van de oorspronkelijke projectaanvraag. In een klein

aantal projecten werd zelfs een **geheel nieuwe scope of aanpak** ontwikkeld, wat resulteerde in een aanzienlijke heroriëntatie van het initiële plan.

Een belangrijke oorzaak hiervan was de noodzaak tot een **realiteitscheck**: projecten moesten hun plannen bijstellen naarmate de uitvoering vorderde en bepaalde aannames niet haalbaar bleken in de praktijk. Dit kwam onder meer voor bij projecten waarvan de oorspronkelijke aanvraag niet door de uitvoerende persoon was opgesteld, waardoor er een discrepantie ontstond tussen intentie en uitvoerbaarheid.

Daarnaast waren er situaties waarin de **projectuitvoerders zelf op structurele barrières botsten** binnen bepaalde sectoren, zoals zelf toegang krijgen tot de cultuursector en het netwerk aan stakeholders daarbinnen, waardoor geplande activiteiten niet of slechts gedeeltelijk konden doorgaan. Er werd zo bijvoorbeeld ervaren dat samenwerkingen vaak moeilijk tot stand kwamen: sommige actoren bleken niet beschikbaar, stelden hoge financiële eisen of pogen het initiatief over te nemen zonder verdere betrokkenheid van de oorspronkelijke projectindiener.

In andere gevallen bleek de **beoogde doelgroep moeilijk te bereiken** binnen het gekozen format of toonde deze doelgroep onvoldoende interesse. Dit noopte de uitvoerders ertoe om de focus te verschuiven naar een andere, beter bereikbare doelgroep.

Tot slot is er een beperkt aantal projecten dat **uiteindelijk aanzienlijk minder deelnemers** bereikte dan oorspronkelijk vooropgesteld, ondanks het aanhouden van de initiële plannen.

3.3.2 Welke veranderingen werden vastgesteld tijdens en na de activiteiten zowel bij deelnemers en projectuitvoerders?

→ H4: DE ACTIVITEITEN HEBBEN EEN POSITIEVE IMPACT OP DE DEELNEMERS EN LEIDEN OP KORTE TERMIJN TOT EEN TOEGENOMEN ENGAGEMENT, BURGERSCHAP EN/OF WELZIJN.

Impact voorbij het individuele en het cijfermatige

Voor we een neerslag geven van de effecten van de activiteiten op de deelnemers, is het belangrijk om te duiden hoe deze effecten doorheen het onderzoek werden **benoemd en ervaren**.

Tijdens de intervisieworkshop, waar gewerkt werd met de methodiek ‘momenten van impact’ (zie 2.6.3), legden respondenten de nadruk op impact in de **diepte eerder dan in de breedte**. Niet het aantal bereikte jongeren stond centraal, maar de betekenisvolle interactie die, zelfs al was het met één jongere, een fundamenteel verschil kon maken. Ook projecten die minder

deelnemers bereikten dan oorspronkelijk voorzien, verwezen vooral naar de kwaliteit van de interacties of het proces dat men doorliep als de belangrijkste opbrengst.

Ten tweede gaven respondenten aan dat de effecten van hun werking niet louter op het niveau van het individu te situeren zijn. De impact strekt zich vaak uit tot de **bredere context van de jongeren** – zoals hun familie, buurt, vriendenkring en andere betrokkenen. Dit brede effectkader is ook zichtbaar in de manier waarop projecten bijdragen aan maatschappelijke doelstellingen zoals gemeenschapsvorming, representatie en het versterken van sociale netwerken. Deze effecten sluiten nauw aan bij de drie centrale doelstellingen van EYC: Engage, Empower, Care.

Om recht te doen aan deze gelaagdheid, beschrijven we in dit hoofdstuk de impact van de activiteiten zowel op het niveau van de deelnemer als op de context waarbinnen zij zich bewegen.

Effecten op deelnemers en hun context

Versterking van individueel kapitaal: verscheidene projecten leidden tot een toename van informatie en kennis, zelfvertrouwen, verantwoordelijkheidsgevoel, durf en initiatief bij jongeren. In dit opzicht kreeg de term *Youth Capital* volgens de respondenten een dubbele betekenis: Gent als jongerenhoofdstad en als erkenning van het sociale en persoonlijke kapitaal van jongeren zelf.

Deelnemers kregen de ruimte om actief bij te dragen aan de vorm en inhoud van de projecten. In enkele initiatieven werkten jongeren in **co-creatie** mee aan de uitvoering, waarbij ze strategische beslissingen namen en het project mede tot stand brachten. Andere deelnemers namen deel aan agendabepaling en inhoudelijke vormgeving, wat leidde tot meer eigenaarschap en betrokkenheid.

Ook werd een toename gerapporteerd in het **kritisch denkvermogen** van jongeren, hun weerbaarheid in debat en hun vermogen om standpunten te vormen over maatschappelijke thema's zoals oorlog, woonsituaties, invulling van de publieke ruimte. In één project werd bovendien gemeld dat jongeren een beter inzicht kregen in het hulpverleningslandschap van Gent.

Ruimte voor dialoog en expressie: de projecten creëerden ruimte voor openheid, spontaniteit en kwetsbaarheid. Jongeren voelden zich veilig genoeg om thema's te bespreken die elders als taboe gelden. Voor sommigen was het zelfs de eerste keer dat ze expliciet een platform kregen om bepaalde ervaringen of gevoelens uit te spreken, ook als die boodschap in andere contexten als negatief of ongewenst zou worden ervaren.

Van individu naar gemeenschap: een ander belangrijk effect was de versterking van peer-to-peer connecties. Deelnemers voelden zich verbonden met leeftijdsgenoten, wat bijdroeg aan een gevoel van gedeeld burgerschap en collectieve actie. In sommige gevallen bleven deze sociale netwerken ook na afloop van het project bestaan.

Daarnaast droegen sommige projecten bij aan het betrekken van de bredere context rond jongeren – zoals ouders – en aan het inschakelen van deze context in het projectverloop. Verschillende initiatieven richtten zich niet enkel op jongeren, maar ook op buurtbewoners, scholen en passanten. Deze brede benadering zorgde voor een gemengd en divers publiek. Ook secundaire doelgroepen, zoals bezoekers van evenementen georganiseerd met jongeren, werden bereikt.

Toegang tot nieuwe domeinen en netwerken: verscheidene projecten zetten expliciet in op het doorbreken van barrières door jongeren in contact te brengen met domeinen die voor hen vaak minder toegankelijk zijn, zoals de cultuursector, onderwijs, muziekindustrie of het politieke veld. Hierdoor werden jongeren niet alleen zichtbaar in nieuwe omgevingen, maar kregen ze ook toegang tot alternatieve vormen van expressie en invloed.

Beeldvorming en representatie: sommige projecten hadden een positieve invloed op de beeldvorming rond jongeren bij oudere generaties. Respondenten gaven aan dat deze generaties hun steun en waardering uitten tegenover jongeren. Ook de beeldvorming rond hele buurten verbeterde in bepaalde projecten, waarbij de noden en identiteit van een wijk op de (politieke) kaart werden gezet.

Daarnaast droegen enkele projecten bij aan de representatie van specifieke doelgroepen in de ontwikkeling van **artistieke of maatschappelijke producten**. Dit versterkte het gevoel van herkenbaarheid en erkenning bij de jongeren die zich in deze uitingen weerspiegeld zagen.

Succesfactoren

Uit de analyse van succesvolle projecten kwamen verschillende sleutelfactoren naar voren die bovenstaande effecten mogelijk maakten:

- **De rol van de projectbegeleider** bleek cruciaal: continuïteit, flexibiliteit en een authentieke houding zorgden voor vertrouwen en betrokkenheid.
- **Het betrekken van het netwerk rond jongeren**, zoals familie en lokale gemeenschappen, verhoogde de duurzaamheid van de impact.
- **Een gevoel van verbondenheid en netwerkvorming** werd als fundamenteel ervaren.
- **Radicale laagdrempeligheid** was essentieel: jongeren moesten zich welkom voelen zonder hoge instapdrempels.

- **Jongeren aanspreken in hun eigen leefomgeving**, eerder dan hen uit hun context te halen, vergrootte het bereik en de effectiviteit.
- **Een warme, gezellige en veilige sfeer** stimuleerde deelname.
- **De ruimte om te experimenteren** en het bieden van vrijheid aan jongeren werkte activerend.
- **Artistieke formats**, zoals muziek, bleken krachtige middelen om jongeren te betrekken.
- **Het delen van expertise**, zowel onder jongeren als met professionals, verhoogde de leeropbrengst.
- Tot slot bleek ook de **focus op plezier** een belangrijke succesfactor om jongeren langdurig te betrekken.

X TH4: ER ZIJN OP KORTE TERMIJN WEINIG TOT GEEN (MERKBARE) VERANDERINGEN VASTGESTELD BIJ DE DEELNEMERS MET BETREKKING TOT ENGAGEMENT, BURGERSCHAP EN/OF WELZIJN.

Er is geen bewijs geleverd in de onderzoeksdata voor deze tegenhypothese. We kunnen geen projecten identificeren waarbij expliciet werd aangegeven dat de activiteiten geen veranderingen teweegbrachten bij de deelnemers. Er werd binnen enkele projecten wel genuanceerd stilgestaan bij de mate waarin effecten **zichtbaar, meetbaar of toewijsbaar zijn**. In deze gevallen gaven projectverantwoordelijken aan dat het moeilijk is om – naast objectief vast te stellen uitkomsten – zicht te krijgen op meer subtiele of langetermijneffecten. Het gaat hierbij om **effecten die tijd vergen** om zichtbaar te worden, zoals verinnerlijking, gedragsverandering of duurzame betrokkenheid. Sommige uitkomsten zijn **abstracter** van aard, zoals verhoogde bewustwording rond een maatschappelijk thema, of een beter geïnformeerde houding ten aanzien van bepaalde onderwerpen. Deze zijn moeilijker te vatten in directe indicatoren, zeker in vergelijking met concrete en meetbare resultaten zoals bijvoorbeeld het inzamelen van geld tijdens een actie.

Daarnaast bleek het in projecten waarbij het **EYC-budget slechts een deel van het totale projectbudget uitmaakt**, het niet mogelijk is om de specifieke effecten van het EYC-luik af te zonderen. In dergelijke contexten fungeert EYC eerder als een aanvullende impuls binnen een groter geheel van bestaande doelstellingen, kaders en financieringsbronnen. Hierdoor vervagen de lijnen tussen het effect van EYC en dat van andere parallelle (deel)projecten of bredere organisatieprogramma's.

3.3.3 Wat zijn de leereffecten van de projecten voor de verschillende types indieners (individuele jongeren, startende verenigingen, professionele organisaties)?

Vooraleer we de leereffecten van de projecten beschrijven is het belangrijk **twee algemene reflecties** mee te geven die richtinggevend zijn voor het begrijpen van deze ervaringen en processen.

Ten eerste blijkt uit het onderzoek dat de leereffecten vaak sterk individueel en persoonlijk gekleurd zijn. Veel van deze inzichten kwamen tot stand tijdens de intervisieworkshop en via één-op-één gesprekken met indieners of aanspreekpunten binnen de projecten (zie 2.5 en 2.6). In deze gesprekken werd duidelijk hoe nauw verweven het projectproces is met de **persoonlijke zingeving van de indieners**. Impactmomenten werden vaak beschreven in termen van innerlijke verschuivingen: van een zoektocht (“Wat is de betekenis of zin van mijn activiteit?”) naar een diepere erkenning van betekenis (“Daarom doe ik wat ik doe.”). De respondenten benoemden veranderingen in hun perspectief, een positieve invloed op mentaal welzijn, de erkenning van hun maatschappelijke positie en de ontwikkeling van persoonlijke vaardigheden als essentiële opbrengsten.

Ook de **rol van ervaringsdeskundigheid** kwam sterk naar voren. Verschillende indieners brachten inzichten en kennis mee vanuit hun eigen leefwereld of verleden. Die ervaringskennis bleek bepalend in het vormgeven en succesvol realiseren van het project. Ze bood niet alleen een inhoudelijk kompas, maar hielp ook om de juiste voorwaarden en succesfactoren voor participatie en impact te herkennen en te creëren.

Ten tweede moet opgemerkt worden dat de **grenzen tussen de drie typen indieners (individuele jongeren, verenigingen en professionele organisaties) in de praktijk vaak fluïde zijn**. Het is niet altijd eenduidig wie als ‘professionele organisatie’ of ‘startende vereniging’ kan worden benoemd. Sommige initiatieven bevinden zich precies op het kantelpunt tussen startend en duurzaam, of tussen individueel en collectief gedragen.

Bij bepaalde projecten valt de indiener volledig samen met de uitvoerder – de indiener is tegelijk trekker, uitvoerder én aanspreekpunt van het project. In andere gevallen overstijgt de uitvoering van het project de persoon van de indiener, en is er sprake van een **bredere groep van betrokkenen**: van coaches en vrijwilligers tot deelnemers die tijdens het traject zelf mee uitvoerder worden.

3.3.3.1 Leidt het project tot verhogen van inzichten, competenties, capaciteiten of ambities bij de individuele projectindieners?

→ H5: DE INITIATIEVEN DIE VOORTKOMEN UIT DE OPEN CALL DRAGEN BIJ TOT EEN TOENAME VAN INZICHTEN, COMPETENTIES, CAPACITEITEN OF AMBITIES BIJ DE INDIVIDUELE PROJECTINDIENERS.

Gevarieerde leeropbrengst

In dit deel focussen we op de competenties die werden verworven door respondenten.

Een eerste opvallende bevinding is dat alle voorgestelde competenties minstens één keer werden geselecteerd, wat wijst op een brede en **gevarieerde leeropbrengst** over het geheel van de projecten heen. Dat blijkt niet enkel uit de interviews, maar tegelijk ook uit de workshopsessies en het digitaal platform.

In wat volgt zoomen we in op de inzichten uit de interviews, omdat de vraag naar de verworven competenties door het meest expliciet gesteld werd. Zoals beschreven in de methodologie (zie 2.9), kregen respondenten tijdens digitale en enkele fysieke interviews een lijst van mogelijke competenties voorgelegd. Ze werden gevraagd om aan te duiden **welke competenties ze in het kader van hun project hebben ontwikkeld**. In wat volgt geven we een overzicht van de competenties, gerangschikt van meest tot minst frequent geselecteerd. Vervolgens gaan we dieper in op acht competenties die herhaaldelijk werden aangeduid.

COMPETENTIE	n=1	n=2	n=3	n=4	n=5	n=6
Samenwerken						x
Methodisch experimenteren					x	
Opzetten van community's					x	
Stressbestendig optreden					x	
Organiseren					x	
Verbindend werken				x		
Kritische reflectie			x			
Online vaardigheden			x			
Participatief werken			x			
Motiveren van anderen		x				
Zelf(vertouwen)		x				
Flexibel handelen		x				
Impactgericht werken		x				
Budgetbeheer		x				
Creatief handelen		x				
Diversiteitssensitief handelen		x				
Doelgericht werken		x				
Doelgroep verbreding		x				
Erkenning	x					

COMPETENTIE	n=1	n=2	n=3	n=4	n=5	n=6
Maatschappelijk perspectief innemen	x					
Signaleren	x					
Ruimtelijke planning	x					

Tabel: Overzicht competenties

Meest aangeduide competenties

Samenwerken (6 respondenten): samenwerken werd niet alleen binnen teams, maar vooral ook **in relatie tot externe partners** als leereffect benoemd. Vaak ging het om samenwerking met organisaties uit andere sectoren of met een heel andere werking dan die van de indiener zelf. Het uitbouwen van nieuwe netwerken of kruisbestuivingen was daarbij essentieel. Ook het beter leren inschatten van de eigen rol en positie in een samenwerkingsverband werd in dit opzicht aangehaald als een belangrijk verworven competentie.

Methodisch experimenteren (5 respondenten): projectindieners gaven aan dat het vermogen om methodisch te experimenteren centraal stond in hun leerproces. Dit ging niet alleen over het proberen van **nieuwe formats**, maar ook over het herdenken van de manier waarop ze communiceren of interageren met doelgroepen. Eén respondent gaf bijvoorbeeld aan dat het “droog brieven” van jongeren over politieke systemen niet werkte. Deze respondent schakelde daarom over op een voetbalmetafoor om jongeren inzicht te geven in ideologische verschillen. Anderen experimenteerden met **nieuwe activiteitenformats** om doelgroepen te bereiken of vast te houden, of onderzochten op welke manier hun werking in de **toekomst** best zou inzetten op bepaalde doelgroepen, thema’s of methodieken.

Stressbestendig optreden (5 respondenten): verschillende indieners benoemden hoe belangrijk het was om onder druk **flexibel** te blijven. Ze leerden omgaan met onvoorziene omstandigheden, veranderende groepsdynamieken, of de complexiteit van samenwerken met sectoren waarin ze voordien geen ervaring hadden. Zo werd de cultuursector bijvoorbeeld omschreven als “wispelturig” en “wendbaar”, wat maximale flexibiliteit vereiste. Anderen leerden bijsturen wanneer het oorspronkelijke plan niet haalbaar bleek, of haalden inzichten uit de chaos en hectiek van het traject zelf.

Organiseren (5 respondenten): hierbij ging het zowel over de interne organisatie van het project of team, als over het opzetten van bijvoorbeeld grootschalige evenementen. De competentie had vaak betrekking op het plannen, structureren en coördineren van processen in een context met uitdagingen (vb. beperkte middelen en hoge verwachtingen).

Opzetten van community’s (5 respondenten): in de interviews werd dit aanzien als zowel het aansturen van teams (zoals coaches en vrijwilligers), als het faciliteren van sociale dynamieken

waarin deelnemers zich welkom en vertegenwoordigd voelden en in verbinding konden treden met andere groepen jongeren. Zo werd bij één project actief aangestuurd op het laten doorgroeien van **deelnemers tot coaches** in de Gentse context. Een aantal van de projecten streven in hun project naar het opbouwen van community's vanuit het idee dat die op zelfstandige basis kunnen voortbestaan, zonder verdere tussenkomst of facilitering van de projectindieners of de bredere organisatie. Andere projecten ontwikkelden een **sterke groepscohesie** onder vrijwilligers, wat ook na afloop van het project bleef doorwerken.

Verbindend werken (4 respondenten): hierbij ging het over het creëren van een platform waarin verbinding tussen deelnemers centraal stond. Deze competentie werd vooral genoemd in projecten waar **samenwerking tussen diverse achtergronden of doelgroepen** expliciet nagestreefd werd en waarin de indieners een rol opnamen om deze samenwerking tussen verschillende stakeholders te faciliteren.

Online vaardigheden (3 respondenten): respondenten gaven aan dat ze nieuwe digitale tools leerden gebruiken (vb. Tik Tok), of leerden omgaan met (sociale) media-aandacht, zoals het schrijven van persberichten of communiceren met nieuwsmedia (bv. AVS, HLN online).

Participatief werken (3 respondenten): bij sommige projecten namen jongeren strategische beslissingen, voerden ze taken uit en realiseerden ze het project van A tot Z. Dit wijst op een doorgedreven participatieve aanpak waarbij jongeren niet alleen betrokken waren, maar ook actief mede-eigenaarschap opnamen.

Collectieve competentieontwikkeling

Het is belangrijk om terug te grijpen naar een eerdere vaststelling: de uitvoerders van projecten zijn niet altijd te reduceren tot de individuele indiener. In veel gevallen waren er **meerdere personen of teams** betrokken, bestaande uit vrijwilligers, coaches of andere initiatiefnemers, die mee verantwoordelijkheid opnamen voor het verloop van het project. Voor een aantal competenties werd dan ook expliciet aangegeven dat deze niet enkel verworven werden door de indiener, maar gedeeld ontwikkeld werden binnen het **ruimere team**. Dit geldt met name voor de competenties methodisch experimenteren, samenwerken, stressbestendig optreden, participatief werken, creatief handelen, diversiteitssensitief werken, flexibel handelen, impactgericht werken, anderen motiveren en zelfvertrouwen.

X TH5: DE INITIATIEVEN LEIDEN NIET OF NAUWELIJKS TOT EEN VERHOGING VAN INZICHTEN, COMPETENTIES, CAPACITEITEN OF AMBITIES BIJ DE INDIVIDUELE PROJECTINDIENERS.

Hoewel het aantal geselecteerde competenties varieerde tussen projecten, werd in geen enkel geval vastgesteld dat deelname aan het EYC-project **niet heeft geleid** tot een toename van inzichten, vaardigheden of ambities bij de indiener. De tegenhypothese dat initiatieven géén effect zouden hebben op competentieontwikkeling wordt dan ook niet bevestigd in dit onderzoek.

Wat wél opvalt, is dat veel respondenten aangaven dat een aanzienlijk deel van de door hen aangeduide competenties **reeds in mindere of meerdere wijze aanwezig** was bij de start van het project. In die zin ging het niet altijd om het aanleren van volledig nieuwe competenties, maar eerder om het **versterken of verdiepen** van bestaande competenties. Zo werden verschillende competenties herkend als iets wat men “al in zich had”, maar dat door de projectervaring sterker tot uiting kwam of verder werd ontwikkeld in de praktijk. Het project fungeerde in deze gevallen als een **stimulerende leeromgeving** voor de verdere ontwikkeling van die competenties.

3.3.3.2 Zetten professionele organisaties door het project nieuwe of andere activiteiten op die ze na de projectperiode continueren of aanbieden?

→ H6: DE OPEN CALL LEIDT TOT INNOVATIEVE OF ANDERE ACTIVITEITEN DIE NA DE PROJECTPERIODE WORDEN VERDERGEZET ALS DEEL VAN EEN MEER DIVERS AANBOD VOOR HET JEUGDBELEID.

Dat een aantal van de projecten geleid heeft tot innovatieve of alternatieve activiteiten werd reeds zichtbaar in eerdere hoofdstukken. Een illustratie hiervan is de veelvuldige selectie van **methodisch experimenteren** als competentie die doorheen het traject werd ontwikkeld of versterkt (zie H5). Dit wijst minstens op een bereidheid van projectindieners om buiten de bestaande kaders te denken en handelen.

Een aantal projecten wijzen op het feit dat hun aanbod doorheen het project meer divers is geworden en dat ook de doelgroepen/deelnemers die men bereikt meer divers zijn.

De manier waarop deze innovatieve activiteiten, werkvormen en doelgroepen verder worden ingezet na afloop van het EYC-project **verschilt sterk** tussen de projecten die via het onderzoek bereikt werden.

Een aantal projecten gaven expliciet aan dat bepaalde activiteiten **verder uitgerold** zullen worden binnen de bestaande werking. In sommige gevallen wordt daarbij al rekening gehouden door het gebruik van kwaliteitsvolle, duurzame materialen die op langere termijn inzetbaar zijn.

Andere projecten signaleren dat de impact van het EYC-project zich verderzet via **'uitlopers' en flankerende projecten**, bijvoorbeeld door het delen van resultaten met andere doelgroepen of het vertalen van het project naar andere formats.

Tegelijkertijd is het belangrijk om in herinnering te brengen dat een klein aandeel van projecten hun **activiteiten ook zonder** de financiële impuls van EYC zouden hebben gerealiseerd, zij het via andere financieringsbronnen. In die gevallen maakte EYC deel uit van een bredere mix van financiering en ondersteuning. De bijdrage van de Open Call was daar relevant, maar niet exclusief bepalend voor de totstandkoming of verdere bestending van de activiteiten. Met andere woorden kan de verderzetting van deze initiatieven **moeilijk één op één worden toegeschreven aan EYC**.

X TH6: DE ACTIVITEITEN DIE OPGEZET WERDEN DANKZIJ DE OPEN CALL WERDEN NA DE PROJECTPERIODE STOPGEZET.

Hoewel meerdere projecten perspectief zien op voortzetting, geven enkele respondenten aan dat de activiteiten na afloop van het EYC-project **niet worden verdergezet**. Dit heeft in mindere mate te maken met een negatieve terugblik op het project of de activiteiten of een gebrek aan individuele drive en motivatie van de projectindieners. Redenen voor het niet verzetten van de activiteiten zijn divers.

In een aantal gevallen speelt het **ontbreken van personele capaciteit, tijd of structurele ondersteuning** een doorslaggevende rol. Enkele projectindieners geven aan dat ze bij een volgende editie van een project zouden opteren voor een 'light' editie omdat de noodzakelijke tijd en middelen vaak de initiële inschatting van tijd en middelen overstijgen en/of dat ondersteuning waarop gerekend werd niet aangeboden kon worden. Daarnaast zijn er ook projecten waar de 'moederorganisatie' tijdens de looptijd **ophield te bestaan**, wat verdere continuïteit en opvolging van het project onmogelijk maakte.

Voor initiatieven die opereren op het spanningsveld tussen projectsubsidies en structurele werking, vormt het bewaken van een **consistente inhoudelijke lijn** een uitdaging. Sommige projecten gaven aan dat het 'hoppen' van subsidie naar subsidie ertoe kan leiden dat activiteiten worden opgezet die wel binnen de doelstellingen van een specifieke call passen, maar minder aansluiten bij de structurele missie van de organisatie. Bij één project sloten de activiteiten vanuit het project **onvoldoende aan bij de kernactiviteiten** van de organisatie, waardoor ze moeilijk structureel konden worden ingebed.

Meerdere respondenten geven aan dat bepaalde **hulpbronnen** essentieel kunnen zijn voor verdere **verduurzaming**. Hierbij werden onder andere genoemd: doorverwijzing naar

relevante partners, toewijzing van brugfiguren, inhoudelijke ondersteuning, budget, nazorg en blijvende betrokkenheid vanuit stedelijke of bovenlokale structuren. Deze elementen worden verder besproken in 3.4.1.

3.3.3.3 Hoe helpt de toegekende projectsubsidie beginnende verenigingen te bestendigen of professionaliseren?

→ H7: DE TOEGEKENDE PROJECTSUBSIDIE UIT DE OPEN CALL LEIDT TOT HET BESTENDIGEN VAN DE VERENIGING OF PROFESSIONALISERING VAN BEGINNENDE VERENIGINGEN.

Zoals eerder in dit rapport werd opgemerkt (zie 3.3.3), zijn de **grenzen tussen individuele indieners, startende verenigingen en professionele organisaties** in de praktijk vaak moeilijk scherp te trekken. Verschillende initiatieven bevinden zich op het kantelpunt tussen een informeel en tijdelijk karakter enerzijds, en een duurzame of professionele werking anderzijds.

Binnen deze context blijkt dat het EYC-traject bij een aantal startende of nog zoekende initiatieven **wél reflecties omtrent professionalisering** op gang heeft gebracht. In verschillende projecten zorgde de uitvoering van het EYC-project voor een hernieuwde of verscherpte blik op de eigen werking en/of persoonlijke toekomst.

In één project – dat zichzelf niet als professionele organisatie beschouwt – bracht het traject een **interne denkoefening** op gang over mogelijke professionalisering. Hoewel deze reflectie reeds latent aanwezig was, werd ze door de uitvoering van het EYC-project explicieter gesteld. De vraag rees of het initiatief zich zou ontwikkelen tot een formele organisatie, of net zijn sterkte blijft vinden in een los verband van vrienden en vrijwilligers. De ervaring droeg in elk geval bij aan het scherper stellen van de eigen identiteit en positie tussen enerzijds een informeel vrijwilligersinitiatief en anderzijds een professionele organisatie.

Voor datzelfde initiatief werd de toekenning van het EYC-budget op zich al als een vorm van **professionele erkenning** ervaren. De werking had tot dan toe vooral vorm gekregen vanuit vrijwillig engagement. Dankzij de EYC-steun voelde de organisatie zich opgenomen in het bredere werkveld: "wij tellen ook mee en mogen naast die andere spelers staan".

Bij andere projecten bracht het EYC-traject mee **helderheid over de toekomstige richting van de werking**. Door ruimte voor experiment ontstond zicht op welke domeinen relevant zijn om op verder te bouwen, en welke minder aansluiten bij de kern van de organisatie. In een ander geval leidde deze reflectie zelfs tot de keuze om verdere persoonlijke specialisatie na te streven via een studie of vormingstraject.

X TH7: DE TOEGEKENDE PROJECTSUBSIDIE DRAAGT NIET SIGNIFICANT BIJ AAN DE BESTENDIGING OF PROFESSIONALISERING VAN BEGINNENDE VERENIGINGEN.

Ondanks bovenstaande voorbeelden die wijzen op (reflecties over) professionalisering in enkele van de projecten, gaven verschillende startende verenigingen aan dat ze **kampen met vragen over de concrete invulling van de post-projectfase**. In één project werd bijvoorbeeld een concreet product ontwikkeld, maar is er onduidelijkheid over hoe dit nu verder verspreid, beheerd of ingezet kan worden. Er is bij deze projecten nood aan strategie om met nieuwe vragen en interesse vanuit het werkveld om te gaan.

Voor deze groep van indieners is het, net als voor andere projectindieners, van belang dat er nagedacht wordt over de noodzakelijke hulpbronnen die continuering kunnen mogelijk maken (zie Deel 4).

3.3.4 Wat zijn de bredere maatschappelijke doelen en beoogde impact van de goedgekeurde projecten?

→ H8: OP LANGE TERMIJN BEOGEN DE GOEDGEKEURDE PROJECTEN BIJ TE DRAGEN AAN BREDERE MAATSCHAPPELIJKE DOELEN (O.A. ENGAGE, EMPOWER AND CARE)

We omschreven eerder in dit rapport dat projectindieners aangaven dat de effecten van hun werking niet louter op het niveau van het individu te situeren zijn. De impact strekt zich vaak uit tot de bredere context van jongeren – zoals hun familie, buurt, vriendenkring en andere betrokkenen. Dit bredere effectkader komt ook tot uiting in de manier waarop projecten bijdragen en beogen bij te dragen aan **brede maatschappelijke doelstellingen**. Tijdens en doorheen het uitschrijven van de dossiers, het uitwerken van de projecten en de deelname aan het onderzoek, werden op basis van de **drie centrale EYC-doelstellingen – Engage, Empower, Care** – een aantal afgeleide maatschappelijke doelstellingen geïdentificeerd. Hieronder bundelen we deze doelstellingen per pijler.

Engage

- **Stimuleren van betrokkenheid van jongeren in hun buurt:** de projecten zetten jongeren aan tot actie in hun eigen wijk of buurt en versterken hun rol in lokale gemeenschappen.
- **Verbinding en samenhangigheid tussen jongeren (binnen en tussen doelgroepen):** doorheen projecten ontstaat verbondenheid tussen jongeren met diverse achtergronden en leeftijden, met oog voor collectieve actie.

- **Verlagen van drempels naar sectoren en instellingen (bv. cultuur, onderwijs, politiek, hulpverlening):** projecten openen deuren naar sectoren die voor bepaalde jongeren traditioneel moeilijk toegankelijk zijn.
- **Wegen op het lokale Gentse beleid via de stem van jongeren:** Jongeren worden betrokken in beleidsprocessen en krijgen de kans hun stem te laten horen en zich te laten zien in de publieke ruimte.
- **Inzicht in de leefwereld en noden van de doelgroep bij indieners:** projectindieners krijgen meer zicht op hun doelgroep: wat hen bezighoudt, welke formats werken, hoe communicatie verloopt.

Empower

- **Versterken van de stem van jongeren, inclusief zij die zelden een plek innemen:** projecten creëren ruimte voor jongeren die anders weinig aan bod komen in het maatschappelijke debat of jeugdbeleid.
- **Verhogen van bewustwording over maatschappelijke thema's onder jongeren:** projecten stimuleren jongeren om na te denken over maatschappelijke kwesties en er actief positie in te nemen.
- **Versterken van participatieve democratie en burgerschap van jongeren:** jongeren worden aangespoord tot actieve deelname in besluitvormingsprocessen, zowel binnen projecten als in de samenleving.
- **Doorbreken van structurele drempels en ervaren van gedeelde strijd:** indieners én jongeren botsen op reële obstakels, en werken samen om die te begrijpen en aan te pakken.

Care

- **Inclusie in het bestaande aanbod en doorbreken van structurele barrières:** projecten streven naar meer toegankelijkheid binnen hun eigen bestaande aanbod en naar toegang van jongeren tot andere vrijetijdskanalen en instellingen. Het gaat voornamelijk over jongeren die anders uit de boot vallen.
- **Bijdragen aan positieve beeldvorming en het doorbreken van stigma:** projecten verbeteren de maatschappelijke beeldvorming over jongeren en hun leefomgeving, doorbreken dominante ideeën over welke jongeren 'thuishoren' in welke contexten en zetten nieuwe narratieven op gang.
- **Verbinding met en inschakeling van de bredere sociale context van jongeren:** via participatie van ouders, buurtbewoners of externe publieken worden bruggen gebouwd tussen jongeren en hun omgeving.

- **Ruimte voor kwetsbaarheid en expressie rond moeilijke thema's:** projecten creëren veilige omgevingen waarin jongeren taboe-onderwerpen kunnen aankaarten, uitspreken en delen.

X TH8: DE GOEDGEKEURDE PROJECTEN BEOGEN GEEN BREDE MAATSCHAPPELIJKE IMPACT OP LANGE TERMIJN EN/OF DE IMPACT VAN DE PROJECTEN BLIJFT GROTENDEELS BEPERKT TOT DE EIGEN WERKING EN DOELGROEP.

Zoals eerder aangegeven, geeft het merendeel van de projecten die binnen dit onderzoek werden betrokken aan dat zij de ambitie hebben om bij te dragen aan **breder maatschappelijke doelstellingen**. Deze reiken verder dan het directe effect op deelnemers en situeren zich binnen grotere maatschappelijke veranderingen. Er is dus geen bewijskracht die kan wijzen op het feit dat projecten geen brede maatschappelijke impact beogen.

Een belangrijke reflectie is dat deze brede blik mogelijk deels werd **gestimuleerd door de opzet van het onderzoek zelf**. Tijdens de eerste workshop gaven respondenten aan dat het waardevol was om hun project in een breder perspectief te plaatsen en stil te staan bij de samenhang tussen verschillende projectelementen. Het veranderingsmodel werd daarbij benoemd als een nuttig hulpmiddel om strategischer naar impact en maatschappelijke effecten te kijken. Ook tijdens de interviews werd de waarde van het onderzoek in dat opzicht benadrukt. Deze onderzoeksaanpak heeft er dus mogelijk toe bijgedragen dat de maatschappelijke ambitie van projecten explicieter werd verwoord en verder werd aangescherpt.

3.4 Reflecties op de Open Call

3.4.1 Reflecties van indieners op het algemeen opzet van de Open Call

De respondenten van het onderzoek geven overwegend **positieve feedback over de intenties, ambities en het algemene opzet van de Open Call**. Er wordt positief gereageerd op de drie centrale doelstellingen, engage, empower en care, waarin veel van de ingediende projecten zich herkennen. Het merendeel van de respondenten benadrukt de **kansen** die de Open Call heeft gecreëerd. In verschillende gevallen blijkt de Open Call zelfs een essentiële voorwaarde geweest te zijn om een bepaalde activiteit of initiatief effectief te kunnen realiseren. Binnen deze context wordt herhaaldelijk verwezen naar een sterk **gevoel van dankbaarheid** ten aanzien van de geboden mogelijkheden.

Ook met betrekking tot het voorziene budget overheerst een positieve houding. Meerdere respondenten geven aan dat het toegekende budget voor hun doeleinden **als voldoende** werd ervaren.

Enkele respondenten geven aan dat het budget niet voldoende was, in het bijzonder bij die projecten waar meer middelen werden aangevraagd dan toegekend werden. In andere projecten waar minder budget werd toegekend dan aangevraagd werd, maakte men bewustere keuzes met betrekking tot bepaalde uitgaves.

Daarnaast wordt het **experimentele karakter van de Open Call** als bijzonder waardevol beschouwd. Respondenten geven aan dat de openheid om te experimenteren bijdroeg aan een leerproces waarbij niet het eindresultaat, maar het proces centraal kwam te staan. Deze benadering creëerde volgens hen een veilige context waarin ruimte was om te proberen en te leren zonder prestatiedruk. Het experimenteren stimuleerde bovendien een bredere reflectie bij de initiatiefnemers. Zo wordt erkend dat duurzame impact tijd vraagt, dat het proces vaak belangrijker is dan het eindresultaat en dat het belangrijk is om eerst een stevige basis te leggen alvorens resultaat te verwachten. Een concreet voorbeeld hierbij is de vaststelling dat het minstens een jaar duurt om een vertrouwensband op te bouwen met een doelgroep, alvorens een projectlogica effectief geïmplementeerd kan worden. Een ander voorbeeld betreft de vaststelling binnen één van de projecten dat de evenementen met het meest open en experimenteel karakter, de grootste impact hebben op deelnemers.

De **aanvraag- en verantwoordingsprocedure** wordt eveneens overwegend positief geëvalueerd. Respondenten beschrijven de aanvraag als eenvoudig en toegankelijk: het formulier was gemakkelijk in te vullen, de procedure verliep vlot en de uitbetaling volgde snel.

Wat betreft de **rapportage** wordt eveneens een positieve ervaring gedeeld. De procedure werd omschreven als **laagdrempelig, met duidelijke richtvragen en een grote mate van openheid**. Respondenten waardeerden de afwezigheid van strikte controle, wat volgens hen bijdroeg aan een vermindering van stress, onder meer doordat er geen discussie ontstond over het behalen van specifieke targets. Hoewel het volledige bedrag verantwoord moest worden, werd er geen gedetailleerde toelichting vereist, wat als een **blijk van vertrouwen** werd ervaren. Eén respondent uitte wel de wens dat de rapportage via een gesprek had kunnen verlopen in plaats van via een Google Formulier.

Ten slotte maken meerdere respondenten spontaan de vergelijking met andere subsidie- of ondersteuningssystemen. Ze benadrukken dat de **procedure van deze Open Call eenvoudiger, sneller en minder belastend is op vlak van verantwoording**. Voor sommigen vormt net dat aspect de grootste meerwaarde van het hele initiatief.

3.4.1 Reflecties van indieners op specifieke knelpunten en kansen

DOELSTELLINGEN EN PROFILERING VAN DE OPEN CALL

Zoals eerder aangegeven herkennen veel van de projecten zich in de drie overkoepelende doelstellingen van EYC: **engage, empower en care**. Deze brede oriëntatie zorgt ervoor dat een groot aantal projecten hun bestaande of geplande activiteiten logisch binnen dit kader kunnen situeren. Zowel vanuit professionele als persoonlijke contexten zien projectindieners **aanknopingspunten om met deze doelstellingen** aan de slag te gaan. In combinatie met een laagdrempelige aanvraagprocedure leidt dit volgens enkele respondenten tot de indruk dat er relatief veel projecten goedgekeurd konden worden binnen de Open Call.

Deze brede toepasbaarheid staat volgens sommige respondenten in schril contrast met de verdeling van structurele middelen in de stad, waarbij slechts een beperkte groep toegang heeft tot langetermijnondersteuning.

Hoewel de openheid en toegankelijkheid van de EYC-doelstellingen grotendeels als positief worden ervaren, wijzen verschillende respondenten tegelijk op **enkele keerzijdes van die breedte**.

Bij één van de respondenten leeft de indruk dat de ruime formulering van de doelstellingen ertoe leidt dat 'alles eronder kan vallen, als je er maar even over nadenkt'. Daarbij werd door een andere respondent ook aangegeven dat het leek alsof 'een goed idee in principe voldoende was' om een aanvraag goedgekeurd te krijgen. Dit zou als gevolg hebben dat er over de projecten heen een gebrek is aan een duidelijk inhoudelijk narratief, een gemeenschappelijke focus en een bepaalde kwaliteit op het geheel van de projecten. Dit gebrek aan samenhang bemoeilijkt ook

de **externe profilering van het EYC-verhaal**. Het is hierbij belangrijk om te nuanceren dat slechts één respondent expliciet een directe koppeling maakt tussen de breedheid van de doelstellingen en het gebrek aan profilering.

Andere respondenten linken het profileringsprobleem van EYC als geheel veeleer aan het ontbreken van een **duidelijk overkoepelend verhaal en strategie** en aan de **beperkte ondersteuning vanuit de stad**. Er wordt gepleit voor het opzetten van een bredere beweging die ook herkenbaar is voor burgers. Volgens deze respondenten zou zo'n gemeenschappelijk en zichtbaar profiel niet alleen het overkoepelende initiatief ten goede komen, maar ook als **hefboom** kunnen dienen om kleinere projecten sterker te ondersteunen en beter in beeld te brengen. Die strategische hefboomfunctie **ontbreekt nu** volgens hen. Een concreet voorbeeld hiervan betreft het lanceringsweekend van EYC, waarbij projecten onderling het gevoel hadden dat ze **moesten concurreren** om potentiële deelnemers tot bij hen te krijgen, enerzijds tegen elkaar en anderzijds ook tegen de activiteiten die vanuit EYC centraal werden opgezet. Een ander voorbeeld hiervan is het uitblijven van publieksgerichte initiatieven die ook kleinere projecten zichtbaar maken binnen het grotere EYC-kader alsook de onzichtbaarheid van individuele projecten door de te snelle opeenvolging aan aankondigingen op de sociale media van EYC.

BEREIK EN DE SELECTIEMECHANISMEN BINNEN DE OPEN CALL

Reeds tijdens de eerste workshops werd vastgesteld dat voornamelijk indieners bereikt werden die zich aan de **bovengrens van de vooropgestelde leeftijdscriteria** bevinden. Deze vaststelling doet vermoeden dat er mogelijk sprake is van een selectie-effect binnen de Open Call. Specifieker: dat de gehanteerde aanpak, verwachtingen, voorwaarden of inhoudelijke insteek vooral jongeren aanspreken die reeds dicht tegen de maximale leeftijdsgrens aanleunen.¹

Verder kwam uit het onderzoek een **ander selectie- of uitsluitingsmechanisme** aan het licht. Zo geven verschillende respondenten aan dat het EYC-kader er momenteel onvoldoende in slaagt om de **meest kwetsbare jongeren** te bereiken of te motiveren tot het indienen van een projectvoorstel. Binnen deze doelgroepen is de term 'EYC' weinig tot niet gekend, wat de drempel verhoogt om actief deel te nemen aan de Open Call. Een concreet voorbeeld hiervan werd aangehaald door een respondent die een poging ondernam om jongeren zelfstandig een projectdossier te laten indienen. Deze poging mislukte omdat EYC in leefwereld van deze jongeren **nauwelijks bekend** was. In meerdere gevallen wordt aangegeven dat, indien

¹ We raden aan dat EYC op basis van de aanmeldingsgegevens nagaat of het selectie-effect binnen onze steekproef ook terug te vinden is hele populatie van indieners.

individuele jongeren een aanvraag willen indienen, dit momenteel enkel te realiseren valt wanneer een jeugdwerker een brugfunctie wil opnemen. Zonder een koppeling aan een **professionele jeugdorganisatie** bereikt de informatie deze jongeren doorgaans niet, of weten zij de weg naar het indieningsproces niet te vinden. Volgens respondenten lijkt EYC zo momenteel vooral kansen te bieden aan professionals die reeds vertrouwd zijn met subsidiemogelijkheden en jeugdbeleid. De procedure is eenvoudig en de drempels tot indiening zijn laag voor professionals, maar er zijn dus aanwijzingen dat die mogelijks niet laag genoeg voor individuele (kwetsbare) jongeren.

Meerdere respondenten stellen dat de verspreiding van de oproep **onvoldoende outreachend** gebeurde. In sommige gevallen kwam de informatie over de Open Call ook bij hen slechts **via omwegen** terecht, eerder dan via directe communicatie.

Een andere respondent bevestigt dat er bij de stad zeker intentie bestaat om dit meer outreachend aan te pakken. Tegelijkertijd wordt wel opgemerkt dat er een duidelijke **kloof is tussen deze beleidsintenties en de feitelijke praktijk**. Hierbij wordt ook opgemerkt dat de stad in haar communicatiepraktijk en benadering te weinig vertrekt vanuit de **leefwereld van jongeren** en dat dit kan wijzen op een gebrek aan kennis en expertise over die leefwereld. Zo wordt onder meer verwezen naar infomomenten die enkel overdag plaatsvinden en dus minder toegankelijk zijn voor werkende jongeren of jongeren met schoolverplichtingen, wat op zich al een aanzienlijke drempel vormt.

Enkele respondenten wijzen daarom op de noodzaak om binnen toekomstige oproepen expliciet meer in te zetten op het bereiken van **jongeren die niet verbonden zijn aan het georganiseerde jeugdwerk**.

HET ONDERSTEUNINGSAANBOD BINNEN DE OPEN CALL

Tijdens het onderzoek werd nagegaan op welke ondersteuningsbronnen respondenten beroep hebben gedaan tijdens het traject van hun project, evenals welke vormen van ondersteuning zij eventueel gemist hebben of als potentieel waardevol hadden ervaren. Vooreerst geven we een overzicht van alle hulpbronnen, gerangschikt op frequentie. Vervolgens volgt een **overzicht van de meest gebruikte hulpbronnen**, samen met enkele inhoudelijke reflecties hieromtrent.

HULPBRONNEN	n=1	n=2	n=3	n=4	n=5	n=6	n=7	n=8	n=9
Budget									x
Delen van ervaringen met anderen							x		
Gratis of voordelige locatie							x		
Materiële ondersteuning						x			
Praktisch advies			x						
Evaluatie- en rapportagehulp			x						
Workshops en trainingen			x						
Inhoudelijk advies			x						
Aangeboden krijgen van een platform		x							
Media-ondersteuning		x							
Promotie via EYC-platform		x							
Doorverwijzing naar partners of organisaties	x								
Groeps-vormende momenten	x								
Inspiratiegidsen en tools	x								
Online tools	x								
Persoonlijke coaching en begeleiding	x								

Tabel: Overzicht hulpbronnen

Meest aangeduide hulpbronnen

Budget (9 respondenten): Het merendeel van de respondenten beschouwt het toegekende budget als een cruciale hulpbron binnen het kader van de Open Call. Daarbij wordt vooral verwezen naar het budget afkomstig uit de Open Call zelf, al werd dit in sommige gevallen gecombineerd met eigen of externe middelen.

Gratis of voordelige locatie (7 respondenten): Zeven respondenten vermelden het gebruik van een gratis of voordelige locatie als een waardevolle hulpbron. Hierbij wordt niet steeds een directe koppeling gemaakt met het aanbod van de Open Call of EYC. Respondenten verwijzen naar de mogelijkheid om via **stadsdiensten** toegang te krijgen tot betaalbare infrastructuur, het verkrijgen van voordelige locaties via **externe partners** of het gebruik van een locatie binnen het **eigen netwerk**.

Het delen van ervaringen met anderen (7 respondenten): Eveneens door zeven respondenten wordt het delen van ervaringen met anderen genoemd als een betekenisvolle ondersteuning. Slechts een beperkt aantal respondenten verwijst hierbij expliciet naar de **uitwisselmomenten** georganiseerd in het kader van EYC. Opvallend is echter dat meerdere respondenten specifiek de **workshops** binnen het onderzoeksproces aanhalen als waardevolle gelegenheden om andere initiatiefnemers te ontmoeten, eigen contexten te overstijgen en zich verbonden te voelen met een breder geheel.

Materiële ondersteuning (6 respondenten): Zes respondenten benoemen materiële ondersteuning als een belangrijke hulpbron. Dit betreft voornamelijk het ontlenen van technisch materiaal via de **stadsdiensten**, het **zelfstandig aankopen** van benodigdheden met het toegekende budget, of het verkrijgen van materialen via het **eigen netwerk**.

Overige hulpbronnen: Daarnaast worden door telkens drie diverse respondenten nog andere vormen van ondersteuning vermeld, waaronder hulp bij **evaluatie en rapportage, inhoudelijk advies, praktisch advies en deelname aan workshops of trainingen**. Net zoals bij de andere hulpbronnen valt op dat deze zowel vanuit stadsdiensten als vanuit het persoonlijke netwerk van de indieners werden verkregen.

Een mix van interne hulpbronnen en externe hulpbronnen

Een eerste opvallende vaststelling op basis van het overzicht van gebruikte hulpbronnen, is dat respondenten vaak verwijzen naar ondersteuning die **binnen het eigen netwerk** werd aangewend. Een groot deel van de vermelde hulpbronnen situeert zich op dat niveau en omvat onder andere mankracht (vb. stagiairs), ondersteuning bij rapportage, interne trainingen, de inzet van vrijwilligers, materiële ondersteuning en het gebruik van een beschikbare locatie. In situaties waarin deze interne ondersteuning niet volstond of ontoereikend bleek, werd er soms een beroep gedaan op **externe ondersteuning via EYC** of werd er beslist om bijkomende middelen aan te wenden (in te kopen) vanuit het gesubsidieerde budget.

Bij het benoemen van externe hulpbronnen valt enerzijds op dat de respondenten de verschillende betrokken stedelijke entiteiten – zoals de stad, de jeugddienst en EYC – zelden duidelijk van elkaar onderscheiden. Respondenten geven aan dat het **niet altijd helder is welke ondersteuning** precies van welke instantie afkomstig is, of bij wie ze met specifieke vragen terecht kunnen (zie ook verder).

Anderzijds blijkt ook dat de **koppeling tussen de aangewende hulpbronnen en EYC zelden expliciet** wordt gemaakt. In het volgende deel geven we weer welke **factoren** hieraan ten grondslag kunnen liggen.

Het ondersteuningsaanbod is onduidelijk

Uit de bevraging blijkt dat het voor veel respondenten **niet helder** is wat het ondersteuningsaanbod vanuit de stad – en specifieker vanuit de Open Call of EYC – precies inhoudt, noch bij wie men terecht kan met vragen hierover. Zo geven enkele respondenten aan dat, ondanks moeilijke momenten tijdens hun projecttraject, het niet in hen opkwam om advies of ondersteuning te vragen aan Team EYC, de jeugddienst of Stad Gent. Voor deze respondenten lijkt het vragen van hulp **geen automatische reflex of evidentie** te zijn. Daarnaast geven

anderen aan dat zij **zelf actief op zoek** moesten gaan naar informatie over mogelijke vormen van dienstverlening of ondersteuning binnen het kader van de Open Call. Hierbij komt ook naar voren dat niet altijd duidelijk is **wat** men precies kan vragen of **verwachten**. Als suggestie geven respondenten aan dat het nuttig zou zijn om op voorhand **een duidelijk overzicht te ontvangen** van welke vormen van ondersteuning beschikbaar zijn, en wat de concrete inhoud hiervan is.

Het ondersteuningsaanbod lijkt 'ongelijk' verdeeld

In meerdere gesprekken werd gewezen op **verschillen in toegang tot ondersteuning**.

Sommige respondenten geven aan dat zij tijdens hun projecttraject ondersteuning ontvingen van diensten die niet rechtstreeks aan de Open Call gekoppeld zijn, maar tot het bredere stedelijke dienstverleningsaanbod behoren, zoals de **jeugddienst**. Zij benadrukken dat een goed contact met deze diensten een **positief effect** had op de uitwerking van hun project, en dat afstemming tijdens het traject mogelijk was. Een bestaand en sterk contact met de jeugddienst opent deuren naar extra ondersteuning en biedt toegang tot relevante contactpersonen.

Tegelijkertijd melden andere respondenten dat zij moeilijkheden ondervonden in de samenwerking met ondersteunende diensten, reeds vóór de start van hun EYC-project. Dit draagt bij aan de indruk dat de aard en mate van ondersteuning in belangrijke mate **afhankelijk** is van het al dan niet bestaan van een goede relatie met bijvoorbeeld de jeugddienst.

Deze waargenomen ongelijke toegang tot ondersteuning resoneert met **opmerkingen** van respondenten over een **breder onevenwicht** tussen grotere en kleinere spelers binnen de Open Call. Hoewel de laagdrempelige opzet van de Open Call het mogelijk maakte om veel kleinschalige projecten te ondersteunen, leeft bij sommige respondenten de indruk dat vooral grotere organisaties, die reeds sterke contacten met de stad hebben, tijdens het **traject meer en gerichtere ondersteuning** ontvangen of meer in de spotlight worden gezet (vb. op sociale media). Zo wordt expliciet verwezen naar initiatieven zoals ASFALT, omdat hier 'grotere spelers' op betrokken zijn. Eén respondent formuleert het als volgt: de kleinere spelers moeten het doen met 'de restjes, de scrubs'.

Een moeilijke verhouding tussen financieren en ondersteunen

Tot slot wijzen respondenten op een **spanningsveld tussen de rol van de stad als subsidieverstrekker en als ondersteunende partner**. Enkele respondenten geven aan dat het niet vanzelfsprekend is om bij team EYC hulp te vragen of kritische bedenkingen te uiten,

net door de toekenning van de projectmiddelen en uit schrik om als ‘tekortschietend’ beschouwd te worden of niet aan de verwachtingen te voldoen.

Daarnaast wordt ook de drempel benoemd om signalen of bezorgdheden vanuit het project te richten aan de stad, vooral wanneer die signalen betrekking hebben op het beleid of functioneren van de stad zelf.

In die context rijst de vraag of het überhaupt mogelijk is voor een subsidiërende instantie – die tevens de aanvraag, goedkeuring, opvolging en rapportering regelt – om tegelijk **een veilige, open en kwalitatieve ondersteuning** te bieden aan de betrokken projecten.

Meer en divers ondersteuningsaanbod nodig

Uit de analyse van de gebruikte hulpbronnen blijkt dat slechts een **beperkt deel** ervan rechtstreeks gelinkt is aan het ondersteuningsaanbod vanuit de Open Call. Dit kan deels verklaard worden door eerder aangehaalde factoren, zoals onduidelijkheid rond het aanbod en drempels om hulp te vragen. Tegelijk signaleren respondenten ook een **gemis aan specifieke hulpbronnen** die zij noodzakelijk achten om hun project kwalitatief vorm te geven én om de gerealiseerde effecten te verankeren. Hieronder volgen de vier meest aangehaalde ontbrekende hulpbronnen, met duiding.

Aanwezigheid, nabijheid, betrokkenheid en zichtbaarheid: het meest aangehaalde en meest opvallende gemis betreft de fysieke en inhoudelijke aanwezigheid van het team achter de Open Call bij de projecten zelf. Meerdere respondenten spreken in algemene termen over een gebrek aan betrokkenheid, nabijheid en oprechte interesse. Er wordt verwezen naar het ontbreken van een ‘gezicht’ of een persoonlijk aanspreekpunt: “Het is precies een **anonieme donor**, je krijgt geld, moet je maar minimaal verantwoorden en dan verdwijnen ze weer. En dan is het afwachten of ze misschien ergens opduiken”. In verschillende interviews en check-in-gesprekken werd het gevoel uitgesproken dat niemand langskomt om te informeren hoe het project verloopt: “Jij bent de eerste die komt vragen hoe het hier gaat.”

Daarnaast wordt ook specifiek verwezen naar de **afwezigheid van de ondersteunende diensten op projectactiviteiten**. Respondenten wijzen erop dat activiteiten vaak buiten de kantooruren van de stad plaatsvinden, waardoor er zelden stadsmedewerkers aanwezig zijn. Twee projecten gaven aan dat ze het team rond de Open Call uitdrukkelijk uitnodigden op een openingsmoment, maar geen reactie ontvingen. Die afwezigheid draagt volgens respondenten bij aan hun perceptie dat de impact van de projecten op jongeren onvoldoende zichtbaar blijft voor de stad.

Overzicht van partners en hulpbronnen: Een tweede vaak vermelde nood betreft het ontbreken van een **helder overzicht van mogelijke partners en hulpbronnen**. Respondenten pleiten voor een vorm van mapping per sector, waarin zowel stadsinterne als externe hulpbronnen in kaart gebracht worden. Er wordt erkend dat de stad niet alle ondersteuning zelf kan aanbieden, maar wél een rol kan spelen in het **zichtbaar maken** van bestaande partners en hulpbronnen.

Doorverwijzing naar partners: Aan bovenstaande nood is een derde gemis gekoppeld, het gebrek aan systematische doorverwijzing naar relevante partners. Enkele respondenten benadrukken dat een centrale figuur of dienst die een **brugfunctie** opneemt – eventueel op basis van een gedeelde lijst – essentieel zou zijn voor de verdere ontwikkeling of continuering van hun project.

Inhoudelijk advies: ten slotte wordt ook de nood aan inhoudelijke ondersteuning aangehaald. Waar respondenten doorgaans praktische of technische antwoorden ontvingen (vb. een lijst met huurlocaties), gaven ze aan vooral behoefte te hebben aan **inhoudelijke sparring of klankbord**. Dit betreft onder meer hulp bij het vertalen van abstracte ideeën naar concrete plannen, en het aftoetsen van het potentieel van die ideeën. Het verkrijgen van die hulpbron kan ervoor zorgen dat de planning en organisatie vlotter verlopen en dat er minder fouten gemaakt worden. Eén respondent suggereert om meer verbinding te creëren tussen projecten tijdens het traject zelf, als manier om die inhoudelijke ondersteuning ook horizontaal te faciliteren. Ook deze hulpbron wordt door meerdere respondenten expliciet als cruciaal benoemd voor de continuïteit van hun project of organisatie.

Andere hulpbronnen: naast deze vier hulpbronnen werden ook andere hulpbronnen benoemd, zij het minder frequent: extra budget, ondersteuning vanuit andere stadsdiensten (zoals de jeugddienst), media-ondersteuning, praktisch advies, persoonlijke begeleiding, coaching, workshops en trainingen, het delen van ervaringen met anderen en het opzetten van een community.

Respondenten geven aan dat hulpbronnen zoals het delen van ervaringen en het opzetten van een community, overleg, intervisie en afstemming kunnen faciliteren. Deze vormen van afstemming kunnen op hun beurt helpen om bovenstaande knelpunten te overbruggen.

Tot slot geven respondenten aan dat niet alleen méér ondersteuning gewenst is, maar dat er ook meer **diversiteit** binnen het ondersteuningsaanbod nodig is. Verschillende projecten hebben uiteenlopende noden. Sommige respondenten geven aan weinig ondersteuning nodig te hebben, en appreciëren net de autonomie binnen het traject. Andere projecten, vooral die in

een opstartfase of zonder ruimere organisatorische omkadering, hebben nood aan **meer intensieve begeleiding**.

OPVOLGING

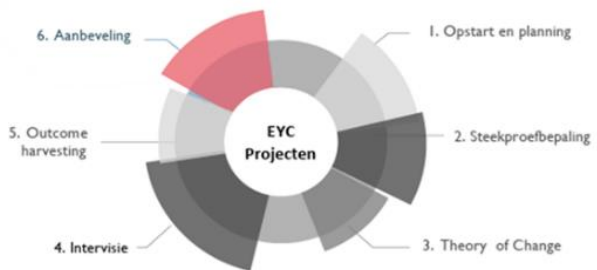
Een belangrijke voorwaarde om tegemoet te komen aan bovenstaande noden, is een meer **structurele en regelmatige opvolging** van de projecten. Respondenten benadrukken dat opvolging niet beperkt mag blijven tot de aanvraag- en rapportagefase, maar moet plaatsvinden tijdens de uitvoering van het project. Dit sluit enerzijds aan bij de eerder benoemde nood aan **aanwezigheid, nabijheid en betrokkenheid** van het ondersteuningsteam. Anderzijds gaat het ook over de **praktische opvolging** van hulpvragen. Een heel aantal respondenten geven aan dat zij wel hulp hebben gevraagd, maar dat deze nooit werd beantwoord of niet tot bij hen is geraakt.

Daarnaast wordt ook gewezen op het belang van het actief **opvolgen van signalen** die tijdens het project naar boven komen, bijvoorbeeld rond de beperkte toegankelijkheid van het aanbod voor jongeren in maatschappelijk kwetsbare situaties of de ontoegankelijkheid van bepaalde sectoren (vb. de cultuursector). Volgens enkele respondenten gebeurt dit momenteel onvoldoende, en wordt er te weinig expliciet naar dergelijke signalen gepolst.

DEEL 4: CONCLUDERENDE REFLECTIES EN AANBEVELINGEN

In dit rapport reflecteerden we op het onderzoek naar de **effecten van de Open Call op deelnemers en indieners**. Deze effectmeting had bewust geen klassiek wetenschappelijk karakter waarin lineaire causaliteit centraal staat

(<https://www.solidariteitdiversiteit.be/toolbox.php?cat=3&uitdaging=2#list>). In plaats daarvan kozen we voor een **kwalitatieve benadering**, met nadruk op de ervaringen van betrokkenen en de manier waarop projecten maatschappelijke doelstellingen trachten te realiseren.

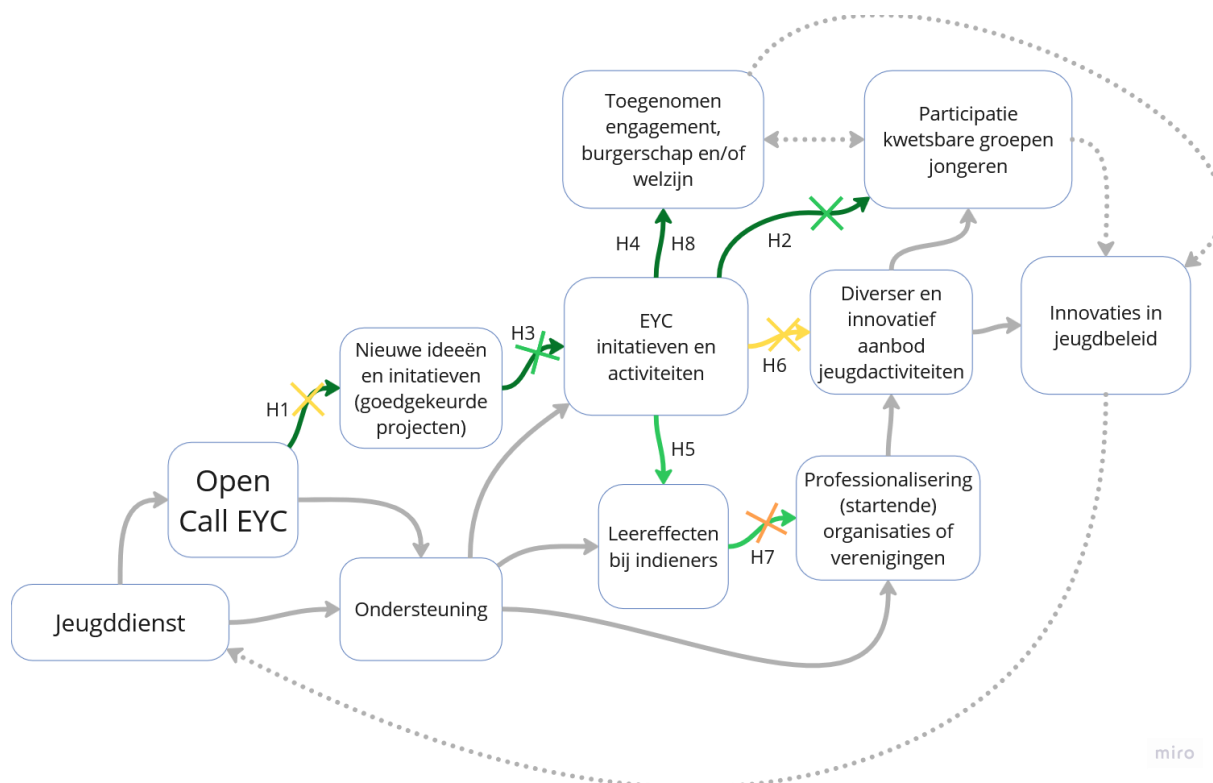

Het onderzoek werd uitgevoerd via een **participatief actieonderzoek**, waarbij data verzameld werd aan de hand van workshops, interviews, pre-interviews, check-in-gesprekken, post-interviews en digitale prikborden. De analyse gebeurde via principes van contributieanalyse en elementen uit process tracing.

Deze aanpak leverde niet alleen inzicht op in de werking en impact van de individuele projecten, maar ook in de logica en **effecten van de Open Call als systeem**. Dit is relevant voor het EYC-programma en het bredere jeugdbeleid, omdat het bijdraagt aan het begrijpen van hoe projectsubsidies kunnen leiden tot maatschappelijke meerwaarde. We lichten hieronder enkele kernbevindingen toe, telkens vergezeld van een reflectie en mogelijke aanbeveling.

4.1 Theory of Change na analyse

De kleurcodes uit de process tracing werden overgenomen in de ToC van de Open Call. Donkergroene pijlen duiden op sterke bewijskracht voor de hypothese, donkergroene kruisen door de pijlen duiden op een sterke bewijskracht voor de tegenhypothese. Omwille van de leesbaarheid wordt bij het ontbreken van bewijskracht geen pijl of kruis getekend. Grijs pijlen verwijzen naar veronderstellingen die geen deel uitmaakten van de onderzoeksvragen.

4.2 Experimenteer en waardeer

De inzichten uit het onderzoek tonen aan dat de Open Call heel wat **positieve zaken** in beweging heeft gebracht: de Open Call leidde tot realisaties van projecten die zonder financiering niet zouden zijn doorgegaan (**H1**); er was zowel kwantitatieve (meer jongeren) als kwalitatieve (andere of kwetsbare jongeren) verbreding (**H2**); de meeste projecten bleven trouw aan hun originele plannen, ondanks praktische en inhoudelijke bijsturingen (**H3**); er werden positieve effecten gerealiseerd op diverse niveaus (**H4** – hier werd ook geen tegenbewijs gevonden voor TH4); er is sprake van sterke individuele en collectieve leeropbrengsten (**H5** – hier werd ook geen tegenbewijs gevonden voor TH5); er werden innovatieve activiteiten opgezet die bij een deel van de indieners verankerd werden in het aanbod (**H6**); het EYC-traject leidt bij een aantal van de projectindieners tot een professionaliseringstraject (**H7**) en de projecten dragen bij tot brede maatschappelijke doelstellingen (**H8**- hier werd ook geen tegenbewijs voor TH8 gevonden).

Deelnemers **waarderen** de Open Call als een kans om ideeën te realiseren die zonder deze steun niet haalbaar zouden zijn. Ze herkennen zich sterk in de doelstellingen Engage, Empower en Care en spreken hun dankbaarheid uit voor de geboden ruimte en ondersteuning. Bijzonder positief wordt het **experimentele karakter** van de Open Call beoordeeld. Respondenten benadrukken dat deze ruimte om te proberen, te falen en te leren cruciaal was voor hun ontwikkeling. Dat gaf ruimte voor creativiteit, reflectie en duurzame impact. De mogelijkheid om buiten de lijntjes te kleuren – zonder prestatiedruk – zorgde ervoor dat deelnemers konden

inzetten op vernieuwing en verbinding met hun doelgroep. Ook over de administratie is men tevreden: de aanvraag was eenvoudig, de rapportage laagdrempelig en er werd vertrouwen gevoeld. In vergelijking met andere subsidiekanalen werd de aanpak van de administratie als toegankelijker, sneller en mensgerichter ervaren.

Het onderzoek over de effectmeting van EYC levert bewijskracht dat de Open Call een **krachtige motor** is voor vernieuwing, betrokkenheid en impact. Waardeer en behoud de elementen die succesvol bleken: **de laagdrempelige procedures, de ruimte voor experiment en het vertrouwen in initiatiefnemers**. Deze aanpak creëerde niet alleen concrete projecten, maar ook leerprocessen, duurzame effecten en maatschappelijke meerwaarde. Door vast te houden aan deze positieve fundamenteën – en ze eventueel nog te versterken – kan de Open Call ook in de toekomst een **waardevolle hefboom** blijven voor jongeren, organisaties en initiatieven én de stad als geheel.

4.3 Van systeem naar leefwereld

Ondanks de positieve waardering van projectindieners voor het algemene opzet van de Open Call, blijkt uit het onderzoek ook dat er in de praktijk **selectie- en uitsluitingsmechanismen** schuilen in de werking van de Open Call. Verschillende respondenten geven aan dat het huidige EYC-kader er onvoldoende in slaagt om de meest kwetsbare jongeren te bereiken of te motiveren tot het indienen van een voorstel. In hun leefwereld is de term '**EYC**' **amper bekend**, wat de drempel tot participatie verhoogt.

In meerdere gevallen wordt aangegeven dat, indien individuele jongeren een aanvraag willen indienen, dit momenteel enkel te realiseren valt wanneer een jeugdwerker een **brugfunctie** wil opnemen. Zonder deze brugfiguren bereikt de informatie kwetsbare jongeren vaak niet, of ontbreekt de (digitale) kennis om het indieningsproces zelfstandig te doorlopen. De subsidie lijkt zo voornamelijk toegankelijk voor **actoren die al vertrouwd zijn** met het subsidielandschap en het jeugdbeleid.

De communicatie over de Open Call werd door meerdere respondenten als **onvoldoende outreachend** ervaren, dit kan wijzen op een breder gebrek aan kennis en expertise over de leefwereld van jongeren in kwetsbare situaties. De informatie bereikte ook enkele respondenten pas via omwegen, en werd zelden geformuleerd vanuit de leefwereld van jongeren zelf. Voorbeelden zijn infomomenten tijdens kantooruren of het ontbreken van toegankelijke formats.

Daarnaast toonde de analyse van tegenhypothesen **TH1** aan dat de middelen van de Open Call niet uitsluitend ten goede komen aan nieuwe, startende initiatieven of individuen maar eveneens bij (semi)-geprofessionaliseerde initiatieven terecht komen. Dat versterkt het gevoel

bij startende initiatieven dat ze moeten **'concurreren'** met professionele organisaties die vaak een beter beeld hebben van bepaalde verwachtingen of al meer ondersteuning ontvangen vanuit de Gentse ondersteuningsdiensten.

Herbekijk het **communicatiebeleid** van systemen zoals die van de Open Call en vertrek daarbij expliciet vanuit de leefwereld van (kwetsbare en moeilijk bereikbare) jongeren. Geef extra aandacht aan jongeren die **niet verbonden zijn aan het bestaande** jeugdwerk (en eventueel dichtbij de benedengrens van de leeftijdsvoorwaarden aanleunen). Denk aan peer-to-peer outreach, flexibele informatiemomenten en formats die jongeren aanspreken.

Voorzie in de **verdeelsleutel** van middelen eventueel ook meer **expliciet ruimte** voor jongeren in kwetsbare situaties zonder institutionele ondersteuning, alsook aan opstartende initiatieven.

4.4 Van innovatie op projectniveau naar duurzame maatschappelijke verandering

Opvallend is dat naast hypothese 6 ook **tegenhypothese 6** werd bevestigd (op basis van sterke en consistente bewijskracht uit één van de kernbronnen). Sommige activiteiten **stopten volledig** na afloop van het project. De redenen voor stopzetting variëren van het ontbreken van personele capaciteit, tijd of structurele ondersteuning tot het ophouden van bestaan van de moederwerking.

Bij enkele van de projecten die de activiteiten stopzetten, werd duidelijk dat een mogelijke oorzaak het **'project-hoppen'** betreft. Sommige projecten gaven daarbij aan dat het 'hoppen' van subsidie naar subsidie ertoe kan leiden dat activiteiten worden opgezet die binnen de doelstellingen van een specifieke call passen, maar minder aansluiten bij de kerntaak van de organisatie. Projecten worden met andere woorden afgestemd op **tijdelijke subsidiecriteria** in plaats van op de kernmissie van een organisatie, wat duurzame verankering belemmert.

In de huidige call vinden we enkele elementen terug die vertrekken vanuit een **innovatielogica**: "Doen bestaande werkingen iets nieuws of iets anders dan hetgeen wat ze in hun basiswerking doen? Leiden de budgetten vanuit EYC rechtstreeks tot effecten bij de deelnemers?" Maar deze benadering verhoogt mogelijks het risico op 'project-hoppen' en het opzetten van activiteiten die passen in de logica van een specifieke call. Ze lijken in te spelen op lange termijn strategieën van reeds bestaande werkingen.

Om innovatieve projecten te verduurzamen, stellen we voor om toekomstige calls te herformuleren op basis van een **duurzaamheidsdenken** dat vertrekt vanuit een breder maatschappelijk perspectief.

Stel daarbij niet alleen de eis dat projecten innovatief zijn, maar stel ook de vraag: "Aan welke brede maatschappelijke ontwikkeling wil dit project bijdragen?" Zo versterk je wat al leeft,

vermijd je inhoudelijke versnippering en geef je de mogelijkheid tot duurzame veranderingen die (in bepaalde gevallen) al in de kernactiviteit van reeds bestaande organisaties zitten.

Dit duurzaamheidsverhaal is **geen pleidooi om innovatie overboord te gooien**. Innovatie blijft een essentiële meerwaarde binnen EYC, vooral voor startende projecten. Tegelijk is het cruciaal om stil te staan bij de **richting van die innovatie**. Op basis van de onderzoeksinzichten pleiten we ervoor dat innovatie niet louter een doel op zich is, maar moet bijdragen aan **bredere maatschappelijke bewegingen** en ontwikkelingen die reeds in de stad aanwezig zijn.

Een belangrijke randvoorwaarde daarbij is dat subsidiemechanismen en evaluatiekaders expliciet ruimte maken voor de zogenoemde **contributielogica**: het waarderen van projecten op basis van hun bijdrage aan een groter geheel. Met andere woorden: het erkennen van projecten als waardevolle puzzelstukken binnen een breder netwerk van doelstellingen — of dat nu gaat om één organisatie, een cluster van projecten of acties op wijk- of stadsniveau.

Deze benadering is in het bijzonder van belang voor organisaties met een bestaande werking, waar duurzame verankering binnen de kernstructuur mogelijk is. Voor startende verenigingen blijft innovatie belangrijk, maar de focus op langetermijnpact binnen een bredere maatschappelijke context verdient ook daar meer aandacht.

4.5 Van anonieme donor naar betrokken ondersteuner

Veel projecten realiseerden grotendeels de oorspronkelijke doelstellingen uit het projectdossier **(H3)**, toch werd er ook sterke bewijskracht gevonden voor de tegenhypothese **(TH3)**: dat er aanzienlijke verschillen waren tussen de geplande en uiteindelijke activiteiten. Hoewel het aandeel van projecten dat een fundamentele shift in het project onderging eerder minimaal is, spreken veel van de projecten over de noodzaak om **flexibel** te zijn in het plannen en realiseren van de activiteiten. Die flexibiliteit bleek noodzakelijk om in te spelen op uitdagingen in drie grote clusters: **praktische uitdagingen, uitdagingen bij de doelgroep en organisatorische uitdagingen**.

Uit de reflecties blijkt bovendien een duidelijke **behoefte aan ondersteuning** bij het omgaan met concrete uitdagingen. Het huidige ondersteuningsaanbod vormt een groot knelpunt binnen de werking van de Open Call. Dat knelpunt is **gelaagd**: (1) het ondersteuningsaanbod is **onduidelijk**, (2) het **is ongelijk verdeeld**, (3) er bestaat een **spanningsveld** tussen de rol van de stad als subsidieverstrekker en als ondersteunende partner, en (4) er is nood aan **meer en diverse vormen** van ondersteuning. Respondenten misten onder andere aanwezigheid, nabijheid en zichtbaarheid van het EYC-team, overzicht van partners en hulpbronnen, concrete doorverwijzing naar partners en een inhoudelijk klankbord.

Het tegemoetkomen aan die vraag naar hulp is zowel nodig in functie van **continuering** (TH6) als voor het **professionaliseren van nieuw opstartende verenigingen** (TH7). Hoewel we in de analyse reeds stelden dat het vaak moeilijk is om een duidelijk onderscheid te maken tussen de verschillende types indieners, stellen we wel vast dat er **unieke noden zijn en/of unieke kansen** liggen om potentiële ontwikkelingen te maximaliseren (bv. naar continuering/professionalisering) voor indieners die reeds een basiswerking hebben (vb. m.b.t. het al dan niet continueren van nieuwe activiteiten), en voor opstartende verenigingen (die vaak ook nood hebben aan meer begeleiding op maat).

Daarom schuiven we naar voor dat het opportuun kan zijn om te **differentiëren in het ondersteuningsaanbod** tussen werkingen met een professioneel karakter (waarbij het project onderdeel is van een bredere basiswerking en er een bredere financieringsmix is) en startende verenigingen (die enkel werken op basis van de toegekende projectsubsidie en zelf zoekende zijn in het professionele landschap).

In die differentiatie raden we ook aan om **een herverdeling van het ondersteuningsaanbod te voorzien**, daar er bovendien werd geduid op het feit dat het ondersteuningsaanbod nu ongelijk verdeeld zou zijn tussen professionele en niet-professionele (kleinere) werkingen of initiatieven.

De organisatie van het ondersteuningsaanbod vanuit de Open Call vormt een groot knelpunt. Belangrijk is dat de stad uit haar rol stapt van ‘anonieme donor’ richting een betrokken ondersteuner. Dit betekent concreet:

- een aanbod waarbij duidelijk is welke ondersteuning projecten mogen verwachten en kunnen vragen;
- een aanbod dat antwoord biedt op de nood aan aanwezigheid, nabijheid en zichtbaarheid;
- een overzicht van partners en hulpbronnen, concrete doorverwijzing naar partners en een inhoudelijk klankbord;
- aanbod op maat, met differentiatie tussen professionele en startende verenigingen, waarbij ongelijkheden in ondersteuning worden weggewerkt;
- tussentijdse opvolging alsook opvolging na afloop van het project als integraal onderdeel van die ondersteuning;
- een rolverdeling onder de ondersteunende diensten waarbij begeleiding losstaat van beoordeling, zodat vertrouwen en openheid versterkt worden;
- ondersteuning niet enkel binnen de stad organiseren, maar ook faciliteren via verbinding tussen projecten onderling (zie ook verder).

4.6 Van onderzoeksmethodes naar bruikbare praktijktools

In diverse bronnen werd de **meerwaarde van de gebruikte onderzoeksmethodes** benadrukt – niet enkel als onderzoeksinstrument, maar ook als hulpmiddel om de impact van projecten scherper in beeld te krijgen en verbinding te maken met andere initiatieven. Daarom lichten we hieronder toe hoe enkele van deze methodes ook in toekomstige financieringssystemen een rol kunnen spelen – niet als loutere onderzoekspraktijk, maar als ondersteunend instrument binnen de begeleiding van projecten.

Workshop en intervisie als hefboom van ‘een beweging’

De workshops en intervisiesessies stimuleerden **uitwisseling** over projecten heen. Ze brachten **inhoudelijke en praktische** samenwerking op gang, hielpen deelnemers hun project te positioneren binnen een breder maatschappelijk kader en reikten tools aan (zoals het veranderingsmodel) om impact te monitoren of intern bespreekbaar te maken. Ook boden ze ruimte om **samenwerkingen** op te starten en na te denken over de toekomst de projecten.

In diezelfde lijn versterkte de intervisie het gevoel van **collectiviteit** en toonde het de diversiteit aan initiatieven binnen EYC. Het droeg bij aan een gedeeld verhaal en een gevoel van trots over wat Gentse jongeren realiseren.

Tegelijk kwamen in deze sessies ook **structurele noden** naar voren. Projectindieners gaven aan dat er behoefte is aan meer soortgelijke momenten van ontmoeting en uitwisseling. Een intervisieaanpak kan helpen om knelpunten te overbruggen zoals: gebrek aan overzicht van partners en hulpbronnen, concurrentie tussen projecten en het gemis van een inhoudelijk klankbord.

Daarnaast werd het belang onderstreept van het **samen bouwen aan een duidelijk overkoepelend verhaal voor EYC**. Een intervisie kan opportuniteiten bieden om de projectindieners mee in de cockpit te zetten van de externe profilering: niet alleen om richting te geven aan het narratief dat naar buiten wordt gebracht, maar ook om dat verhaal te laten functioneren als hefboom voor kleinere initiatieven. Een sterk overkoepelend narratief kan immers bijdragen aan de zichtbaarheid, erkenning en ondersteuning van minder gevestigde projecten. Vandaag ontbreekt die gezamenlijke profilering nog, waardoor kansen gemist worden om het geheel als één beweging te positioneren.

In lijn met de aanbevelingen in kader van het ondersteuningsaanbod moeten deze momenten kunnen plaatsvinden in een **veilige en vertrouwelijke omgeving** waarin projecten geen schrik hebben om te uiten dat ze mogelijks ook uitdagingen kennen binnen hun project, of falen.

Opstellen van een veranderingsmodel: een waardevol hulpmiddel

Het opstellen van een **veranderingsmodel** werd breed gewaardeerd. Het hielp deelnemers om hun project strategischer te benaderen, los van de dagelijkse uitvoering. Het gaf inzicht in de onderlinge samenhang van projectelementen en bood taal om over impact te spreken – zowel intern als extern. In sommige gevallen werd het ook als **communicatiemiddel** binnen de organisatie gebruikt.

De sterke bevestiging van hypothese 8 – dat goedgekeurde projecten bijdragen aan bredere maatschappelijke doelen zoals Engage, Empower, Care – onderstreept het potentieel en het belang van dergelijke oefening.

Een bijkomende opportuniteit ligt in het helpen van projecten om hun **impact structureel op te volgen**. Denk aan ondersteuning bij het ontwikkelen van passende indicatoren, eenvoudige evaluatie-instrumenten of methodes om impact ook als communicatiemiddel in te zetten. Hier kon het onderzoek zelf niet ten volle op inspelen, wegens tijdsgebrek.

Daarnaast toont deze analyse aan dat het veranderingsmodel niet alleen op projectniveau, maar ook op **systeemniveau** (zoals bij de Open Call zelf) een waardevol instrument kan zijn. Het biedt aanknopingspunten om de interne werking van ondersteuningssystemen beter te begrijpen, structureel op te volgen en bij te sturen waar nodig.

Check-ins: nabijheid en betrokkenheid

De check-in gesprekken, opgezet als lichte contactmomenten, bleken verrassend waardevol. Respondenten gaven aan dat het de eerste keer was dat iemand actief vroeg hoe hun project liep. Dat werd als verbindend en **motiverend** ervaren.

Veel respondenten spraken over **een gebrek aan fysieke en inhoudelijke aanwezigheid** van EYC. De stad werd ervaren als afwezig tijdens projectmomenten. Uitnodigingen voor publieke activiteiten bleven soms onbeantwoord, wat bijdroeg aan het beeld van de stad als ‘anonieme donor’. Het ontbreken van een herkenbaar aanspreekpunt werd eveneens als gemis benoemd.

Check-ins kunnen deze kloof helpen dichten. Ze bieden een **laagdrempelige manier** om ondersteuning te bieden, zicht te houden op wat er leeft en wederzijdse betrokkenheid te versterken. Ze kunnen ook inspelen op **leernoden die sterk individueel en persoonlijk gekleurd (H5)** zijn.

Sommige respondenten pleitten ook voor andere, meer gerichte vormen van ondersteuning, zoals een **helpdeskfunctie**. Deze zou het mogelijk maken om hulp te vragen zonder vrees voor een negatieve evaluatie.

Veranker de onderzoeksmethodes als structurele **begeleidingsinstrumenten** binnen toekomstige subsidie- en ondersteuningssystemen zoals die van de Open Call.

- Zet **workshops en intervisie** bewust in als ruimte voor inhoudelijke reflectie, samenwerking en community-building. In dit kader verwijzen we graag naar het concept van ‘ambtenaren als ontgrenzende regisseurs’ (Steel et al., 2014), dat de combinatie benadrukt van krachtige regie — bijvoorbeeld bij de herverdeling van middelen — met het overstijgen van individuele trajecten om collectieve leerprocessen te bevorderen.
- Voorzie **inhoudelijke begeleiding** en een veilige setting, waarbij ondersteunende en beoordelende functies gescheiden blijven.
- Integreer het **veranderingsmodel** als standaardinstrument voor impactdenken.
- Maak **check-ins** tot vaste praktijk, met ruimte voor persoonlijke opvolging en herkenbare aanspreekpunten.
- Overweeg een **centrale helpdesk** voor vragen of doorverwijzing, los van het subsidiebeoordelingsproces.

Door deze methodieken actief in te zetten, verschuift de rol van de stad van toezichthouder naar bondgenoot, en wordt ondersteuning een hefboom voor impact, eigenaarschap en verbinding tussen projecten.

BRONNEN

Aston, T. & Apgar, M. (2023). Quality of Evidence Rubrics for Single Cases. Retrieved from <https://evaluation.org.uk/wp-content/uploads/2024/09/Quality-of-Evidence-Rubrics-2.0-Final.pdf>.

Nachtergaele, S., Verschelden, G., De Bisschop, A. & Vanthuyne, T. Momenten van impact: Van effect naar affect. In P. Delheye, S. Sabbe, H. Reynaert, L. Cuypers, A. Keppens, H. Sys & D. Vrancken (Red). *Praktijkgids sociaal-sportief werk #2* (2024). Die Keure.

Steel, R., Verschelden, G., De Brauwere, G. & De Visscher, S. (2014). De Standaertsite: inzetten op opportuniteiten in Ledeberg [rapport]. HOGENT.

BIJLAGE

Bijlage 1: pre-interviewguide

1. Intro

- Schetsen context van het onderzoek
- Informed consent
- Situering 'pre-interviews': we proberen na te denken vanuit het perspectief voor aanvang van de activiteiten

2. Project en context

- Welke **taak/rol** neem jij op binnen de organisatie/het project? Kan je iets meer vertellen over **jouw achtergrond** (opleiding, eerdere werkervaring, interesses,...)?
- Kan je het **project** binnen de Open Call van EYC in 1 à 2 zinnen omschrijven?
- Binnen welke **organisatie** valt het project te situeren?
 - i. Hoe zien de doelstellingen en de globale werking van de organisatie eruit?
 - ii. Hoe verhoudt de organisatie zich ten aanzien van het project (valt dit één op één samen, flankerend project, omvang, personeelsinzet...)?

3. Maatschappelijke verandering

- Aan welke **maatschappelijke verandering** willen jullie bijdragen (op sociaal, economisch, ecologisch of/en cultureel vlak)?
- Op welke maatschappelijke uitdaging kan deze verandering een **antwoord** bieden?
- **Bij wie** moet die verandering plaatsvinden?
- Welke veranderingen op **lange termijn** zou je willen zien bij deze actoren (kennis, attitude, gedrag, ...)?

4. Bijdrage van het project

- Wat of hoe zouden deelnemers moeten kunnen **veranderen** dankzij het project?
- Welke elementen binnen het project zullen volgens jullie het **meest bijdragen** tot die verandering?
- Op welke manier zetten jullie anders in op deze verandering in verhouding tot andere spelers, partners, actoren? Waar maken jullie **het verschil**?
- Wat zou het effect op de maatschappelijke verandering zijn als jullie dit project **niet** zouden opzetten?

5. (vooruitblikken op) activiteiten

- In welke **timing** van het project bevinden jullie zich op dit moment? Werden er reeds stappen ondernomen of concrete activiteiten uitgerold?
- Hoe beogen jullie de **activiteiten** vorm te geven?
 - i. Welke belangrijke **stappen/fases** hebben jullie voor ogen bij het (verder) uitrollen van de activiteiten?
 - ii. Wanneer? Waar? Hoeveel? Hoelang? Met wie?
 - iii. Welke **directe resultaten** of effecten willen jullie bereiken per fase?
 - iv. Welke **middelen** (ruimte, geld, tijd, kennis, technologie, tools) zullen jullie aanwenden per fase?

- (Hoe) denken jullie dat deze directe veranderingen kunnen leiden naar de maatschappelijke verandering die jullie beogen?

6. Eerste bevindingen

- Wat zijn eventuele **eerste bevindingen** (vb. op basis van [voorbereiding van de] eerste activiteiten)?
- Leiden die bevindingen tot **wijzigingen** aan het opzet van het project, de doelstellingen of het verloop ervan.
- Welke elementen van het project lijken jullie interessant om in de komende periode bij te houden/te **monitoren**? Waarom? Hoe zou je dit aanpakken?

7. Outro

- Zijn er zaken waar je het nog over wil hebben die niet aan bod zijn gekomen in het gesprek?
- Zijn er nog topics/vragen met betrekking tot impact of impactevaluatie waar je graag meer info over wenst?

8. Afsluit

- Toelichting opzet en concrete afspraken post-gesprek
- (Informeel) bevragen van indrukken respondent op interview
- Bedanking

Bijlage 2: post-interviewguide

1. Introductie

- Schetsen van onderzoek en opzet van het gesprek
- Informed consent (mondeling)
- Toelichting van het werken met een digitaal platform (schetsen van de verschillende stappen)
- Extra info bij de stappen: vb. 'voor-fase' gaat ook over de indiening
- Duurtijd: we richten ons op 1 uur voor het gehele gesprek

2. Stap 1: momenten van succes/uitdagende momenten

- → Instructie interviewee: Plaats op de tijdslijn momenten van doorbraak boven de tijdslijn en/of moeilijke momenten binnen het project onder de tijdslijn. Omschrijf deze momenten eventueel in een tekstblokje.
- → Vragen aan interviewee om deze momenten kort toe te lichten.

3. Stap 2: competenties

- → Instructie interviewee: sleep de belangrijke competenties (max 5) die je hebt verworven naar de juiste plek op de tijdslijn.
- → Vragen aan interviewee om deze kort toe te lichten.
- Verdiepende vragen:
 - i. Liggen de competenties vooral op individueel niveau of eerder op het niveau van jullie initiatief/organisatie (I/T)?

- ii. Hebben jullie, specifiek door het EYC-project, nieuwe soort competenties ontwikkeld (ster)?
 - iii. Zullen de ontwikkelde competenties volgens jou leiden tot een blijvende impact in jullie initiatief/organisatie? Hoe?
- 4. Stap 3: hulpbronnen
 - → Instructie interviewee: sleep de belangrijkste hulpbronnen (max 5) waarvan je gebruikt hebt gemaakt naar de juiste plek op de tijdslijn.
 - → Vragen aan interviewee om deze kort toe te lichten.
 - Verdiepende vragen:
 - i. Van waar komen deze hulpbronnen (vb. EYC, andere organisatie/dienst)?
 - ii. Welke hulpbronnen hebben jullie gemist/hadden een meerwaarde kunnen zijn tijdens het project? (Gemiste hulpbron een ander kleur geven)!
 - iii. Welke hulpbronnen zou je in de toekomst nodig hebben om de effecten van jullie project (op de doelgroep/jijzelf/het initiatief) duurzaam te maken?
- 5. Outro:
 - Welke tips of suggesties met betrekking tot de Open Call wil je meegeven aan de stad/EYC?
 - Zijn er zaken waar je het nog over wil hebben die niet aan bod zijn gekomen in het gesprek?
 - Bedanking en opvolging